

ORIGINAL RESEARCH PAPER

Educational indicators in Bauhaus school for enhancing the quality of architectural education

Fatemeh Almasi^{1,*}, Elham Pourmahabadian^{2,*}

¹Ph.D. Candidate in Architecture, Department of Architecture, Shahrekord Branch, Islamic Azad University, Shahrekord, Iran.

²Assistant Professor, Department of Architecture and Urban Studies, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

ARTICLE INFO

Article History:

Received	2022/03/29
Revised	2022/06/22
Accepted	2022/09/15
Available Online	2023/12/27

Keywords:

Bauhaus School
Architectural Education
Design

Use your device to scan
and read the article online

Number of References

75

Number of Figures

2

Number of Tables

5

Extended ABSTRACT

BACKGROUND AND OBJECTIVES: The architectural education methods should encompass theoretical knowledge, as well as professional and social concepts, by evaluating the indicators of the world's leading schools of architecture. Architectural schools use appropriate educational techniques and cover various activities involving knowledge, skills, and creativity. Considering the global developments, it seems that acquiring skills to address future challenges necessitates the enhancement of educational approaches and the recognition of influential learning factors. Due to the lack of authors contributing to the formation of architectural theory during the contemporary Iranian architecture era, it is imperative to examine the current state of Iranian architectural schools. This is crucial as they lack a suitable and systematic structure. Bauhaus school is an example of bringing about a revolution in architecture, which has had lasting effects day. Considering that much research has been done in the field of architectural education, but few sources have directly addressed this subject, this research aims to examine the educational process in Bauhaus school and provide solutions to improve the quality of architectural education. The question posed for this research is as follows: What is the process of education in Bauhaus school? And how can it be used to improve the quality of contemporary architectural education? To answer this question, the premise is that it seems that the teaching methods of the Bauhaus school can be fruitful for teaching contemporary architecture.

METHODS: In terms of purpose, this research is in the field of applied research and adopts an analytical descriptive methodology. To enhance the quality of architectural education in Iran by applying the educational indicators of Bauhaus school, a systematic approach was employed. Initially, these indicators were derived from theoretical foundations. Subsequently, two questionnaires were developed and distributed among university professors (experts) and master students. The statistical population for architectural experts (professors) and students consisted of 50 and 150 individuals, respectively, chosen through random classification sampling. The overlapping indicators were consolidated based on the corrective opinions of 20 experts. Fifteen educational indicators were formulated as questionnaire questions, utilizing a five-point Likert scale, and descriptive statistics were employed for the analysis of the findings. In conclusion, suggestions were generated for the implementation of Bauhaus educational indicators to enhance the quality of architectural education in Iran, drawing upon the conducted studies and questionnaire results.

FINDINGS: The principles raised in this research indicate that architectural education in Bauhaus school is of good quality. In line with the research objective of utilizing Bauhaus educational indicators to enhance the quality of architecture education in Iran, three components—upbringing, social, and environment—were taken into consideration. The overlapping indicators were then consolidated into 15 categories. Through assessments conducted by both students and experts, aspects such as meditation, preparation for the architecture profession, real-world work experience, practical product production, the interplay between art and industry, the connection between individuals and the university, the integration of art, technology, and life, accessibility, interdisciplinary collaboration,

Extended ABSTRACT

experimental and exploratory learning, and the potential for hands-on experience and construction were closely evaluated. These aspects require special attention in Iranian architecture education. However, other elements did not receive favorable scores, indicating a lack of alignment between the country's architectural education and the educational indicators of the Bauhaus.

CONCLUSION: Teaching architecture becomes possible when there exists a complete and acceptable definition of architecture that can be taught. Bauhaus school has provided a comprehensive definition of architectural education that led to the education of an architect. Thus, in addition to being the school of architecture, it has nurtured ideas and art of students and even professors to connect with the professional market and industry. According to the studies conducted, and the indicators extracted along with the results of the questionnaires, it is confirmed that the state of architectural education in Iran has a significant difference from the educational indicators of Bauhaus school. Addressing challenges in contemporary education requires implementing solutions, such as a comprehensive review of architectural educational programs. This can involve evaluating students' work through peer and professor assessments, integrating technical and design courses similar to Bauhaus school, fostering interactions between students and professors across different academic levels, incorporating opportunities for meditation and breathing exercises, facilitating one-on-one learning experiences with professors, and establishing connections with domestic and international scientific institutions. Additionally, providing real teamwork experiences through participation in both domestic and foreign competitions, transferring professors' professional experiences by simulating professional environments, assigning projects that result in tangible and practical products aligned with societal needs, embedding suitable workshops, and fostering collaboration with related fields can collectively contribute to overcoming issues in the contemporary education system and advancing the quality of architecture education.

HIGHLIGHTS:

- Practical indicators examine the world-renowned Bauhaus school in the educational process.
- The current educational system presents solutions to enhance the quality of Iranian architectural education and solve the problems.

ACKNOWLEDGMENTS:

This research did not receive any specific grant from funding agencies in the public, commercial, or not-forprofit sectors.

CONFLICT OF INTEREST:

The authors declared no conflicts of interest.

COPYRIGHTS

Copyright for this article is retained by the author(s), with publication rights granted to the Journal of Iranian Architecture & Urbanism (JIAU). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, as long as the original authors and source are cited. No permission is required from the authors or the publishers.

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

HOW TO CITE THIS ARTICLE

Almasi, F.; Pourmahabadian, E., (2023). Educational indicators in Bauhaus school for enhancing the quality of architectural education. *Journal of Iranian Architecture & Urbanism*, 14(2): 177-197.

 <https://dx.doi.org/10.30475/isau.2023.331671.1883>
 https://www.isau.ir/article_185135.html

تبیین شاخص‌های آموزش در مدرسه‌ی باوهاوس به منظور ارتقاء کیفیت آموزش معماری

* فاطمه الماسی^۱، الهام پورمها بادیان^{۲*}

۱. دانشجوی دکترای معماری، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، واحد شهرکرد، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد، ایران.
۲. استادیار، گروه معماری و شهرسازی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

مشخصات مقاله	چکیده
تاریخ ارسال ۱۴۰۱/۱۰/۰۹	شیوه تدریس در آموزش معماری باید به گونه‌ای باشد که علاوه بر دانش نظری، مفاهیم حرفه‌ای و اجتماعی را در برگیرد. این مهم با بررسی شاخص‌های مدارس مطرح معماری جهان امکان پذیر خواهد بود. زیرا مدارس معماری از شیوه‌های آموزشی مناسب‌تری برخوردار هستند و به طیف گسترده‌ای از فعالیت‌های مربوط به دانش، مهارت، معرفت می‌پردازند و در کنار آن به خلاقیت نیز اهمیت می‌دهند. در زمینه آموزش معماری پژوهش‌های بسیاری انجام شده است، اما با وجود اینکه مدرسه باوهاوس دارای عملکرد خوبی در این رابطه می‌باشد، منابع کمی مستقیماً به آن پرداخته‌اند. لذا با توجه به اهمیت موضوع، این پژوهش بر آن است تا به بررسی شاخص‌های کاربردی در روند آموزشی مدرسه باوهاوس بپردازد. این پژوهش از لحاظ هدف در شاخه تحقیقات کاربردی می‌باشد و از روش توصیفی تحلیلی بهره می‌گیرد. داده‌ها با مطالعات کتابخانه‌ای، استنادی و با استفاده از پرسشنامه جمع آوری شده‌است. به این منظور پس از تبیین مبانی نظری، شاخص‌های آموزشی مدرسه باوهاوس در سه مولفه اصلی پرورش، اجتماعی و محیط تهیه شد. با توجه به اینکه شاخص‌های استخراج شده هم‌پوشانی داشتند، ۱۵ دسته شاخص طبق نظر متخصصین تدوین شد. شاخص مدبیشن و حرکات تنفسی کمترین امتیاز و اهمیت نمره بیشترین امتیاز از نظر استادی و دانشجویان در نظام کنونی آموزشی معماری در ایران را داشته است. درنهایت، پیرامون مهم‌ترین آن‌ها که از نتایج پرسشنامه حاصل گردید، راهکارهایی به منظور ارتقاء کیفیت آموزش معماری ارائه شد.
تاریخ بازنگری ۱۴۰۱/۱۰/۰۱	وازگان کلیدی
تاریخ پذیرش ۱۴۰۱/۱۰/۲۴	مدرسه باوهاوس
تاریخ انتشار آنلاین ۱۴۰۲/۱۰/۰۶	آموزش معماری طراحی

نکات شاخص

- این مقاله، شاخص‌های کاربردی در روند آموزشی مدرسه مطرح جهانی، باوهاوس را بررسی می‌کند.
- این مقاله، به منظور برقراری از معضلات سیستم آموزشی معاصر راهکارهایی را ارائه می‌نماید که گامی در جهت ارتقاء کیفیت آموزش معماری ایران است.

نحوه ارجاع به مقاله

الماسی، فاطمه و پورمها بادیان، الهام. (۱۴۰۲). تبیین شاخص‌های آموزش در مدرسه‌ی باوهاوس به منظور ارتقاء کیفیت آموزش معماری، نشریه علمی معماری و شهرسازی ایران، ۱۴(۲)، ۱۷۷-۱۹۷.

* نویسنده مسئول

تلفن: ۰۰۹۸۹۱۲۳۰۰۳۷۰۵

پست الکترونیک: e.pourmahabadian@iauctb.ac.ir

مقدمه

کند و راهکارهایی به منظور ارتقاء کیفیت آموزش معماری ارائه نماید. پرسش مطرح شده برای این پژوهش بدین‌شرح است: روند آموزش در مدرسه‌ی باوهاؤس چگونه می‌باشد؟ و چگونه می‌توان آن را در جهت ارتقاء کیفیت آموزش معماری دوران معاصر به کارگرفت؟ به منظور پاسخ گویی به این سوال، با این پیش‌فرض که به نظر می‌رسد شیوه‌های آموزشی مدرسه‌ی باوهاؤس می‌تواند برای آموزش معماری دوران معاصر مثمر ثمر باشد.

آموزش معماری آن‌گاه امکان می‌ابد که تعریف کامل و مقبول از معماری وجود داشته باشد که بتوان آن را آموزش داد. آموزش سنتی معماری و نیز آموزش در مکتب‌هایی چون بوزار و باوهاؤس نمونه‌هایی از آموزش معماری هستند که هر یک تعریفی جامع و مانع از معماری را مدنظر داشته و با تمام توان به آموزش آن می‌پرداخته‌اند. هر چند میان آموزش آن‌ها تقواوت ریشه‌ای وجود دارد، ولی داشتن تعریفی روش از معماری، ویژگی و نقطه اشتراک آموزش در این دستگاه‌ها است (Hojat, 2003: 64). یادگیری از طریق تجربه در طول زمان بdest می‌آید، به همین دلیل یادگیری ثابت نیست و شامل حرکت است. همین امر منجر به دگرگونی و نوآوری می‌شود (White-Hancock, 2018).

مدرسه‌ی باوهاؤس از جمله نمونه‌هایی است که در آن قراردادها به چالش کشیده شده است لذا بحث و مخالفت‌هایی را برانگیخت. همین امر منجر به تولید طرح‌های نوآرane گردید و از طرفی این مدرسه را در سطح جهانی مطرح کرد. از دلایل مطالعه روی روش آموزش این مدرسه، فارغ التحصیلان و نمونه‌های کارهای ارزشمند به جای مانده از ایشان است. در این نوشتار مجال بررسی آن نیست بلکه از اختصار به آن پرداخته شده است. از طرفی این مدرسه به نوعی پیونددهنده رشته‌های مجرزا و صنعت است.

مدرسه‌ی باوهاؤس از لحاظ روش‌شناسی طراحی مطرح است اما نقدهایی نیز از لحاظ پدیدارشناسی به آن وارد است. از آن جایی که از منظر آموزش دارای کیفیت است لذا بهره‌گیری از آن منجر به ارتقاء کیفیت آموزش معماری می‌شود. روش پژوهش توصیفی-تحلیلی است که از طریق مطالعات کتابخانه‌ای و اسنادی به تبیین مبانی نظری پرداخته شده است. لذا پس از تبیین چارچوب نظری، شاخص‌های آموزش در مدرسه باوهاؤس تدوین گردید. در نهایت با تهیه پرسشنامه، به تجزیه و تحلیل داده‌ها پرداخته شد و پیشنهاداتی به منظور بهره‌گیری از این شاخص‌ها در جهت ارتقاء کیفیت روش آموزش معماری ارائه شد.

پیشینه پژوهش

آموزش معماری دارای پیچیدگی است و با توجه به ضعف‌های آموزشی ایران، از لحاظ روش‌شناسی، امروزه نیاز به تحقیقات گسترش‌تری در این زمینه احساس می‌شود که با بررسی مدارس معماری

دانشجویان جهت خلق فضاهایی سه‌بعدی برای فعالیت‌های بشری و یا فراهم‌آوری محیطی بهتر برای جوامع بشری است (Mehdizadeh Saradj & Far-Mohammadi Pour, 2012). با توجه به تحولات جهانی، فراگرفتن مهارت برای حل چالش‌های پیش‌رو احساس می‌شود که نیازمند تقویت روش‌های آموزش و پژوهش و شناسایی عوامل موثر یادگیری است. از آنجایی که به دلیل عدم وجود معمار مولف، نظریه‌ای در دوره معماری معاصر ایران شکل نگرفته است لذا وضعیت کنونی مدارس معماری ایران، نیاز به بررسی دارد چراکه ساختار مناسب و نظاممندی ندارند. در خارج کشور مدرسه‌ی باوهاؤس نمونه‌ای است که به وجود آورنده انقلابی در طول حیات خود است که دارای تاثیراتی، تا به امروز می‌باشد. در سال ۱۹۲۳، اسکار شلم عمر ۴ ساله باوهاؤس را علاوه بر تجسم دوره‌ای از تاریخ هنر، تاریخچه‌ای از زمان می‌داند بدان‌علت که تحولات یک ملت و دورانی حساس از تاریخ را در خود دارد.

آموزش معماری نیازمند به کارگیری روش‌های کارآمدی است تا در پاسخگویی به نیازهای کمی و کیفی برگرفته از توسعه اجتماعی اقتصادی نوین کارآیی خود را به نمایش بگذارد (& Alalhesabi, 2009: 207). تحلیل‌های انجام شده نشان می‌دهند که در روند آموزش معماری و چگونگی تربیت معماران آینده گسسته‌هایی وجود دارد که این شکاف‌ها، نتیجه مستقیم اتکای مدام بـ آموزش‌های نظری است. در حالی که آموزش‌های عملی و تجربی دور از دسترس و یا بیش از حد ساده تصور شده و به آنها اهمیت لازم داده نمی‌شود (Mo-Alamut & Akbarian, 2016: 5).

تحقیقاتی در زمینه آموزش معماری صورت گرفته اما از آن جایی که آموزش معماری امری پیچیده است، نیاز به تحقیقات گسترش‌تری در این زمینه می‌باشد تا بتوان کیفیت آموزش معماری را بهبود داد و نیروهای موثری برای این حرfe پژوهش داد. یکی از دغدغه‌های اصلی نوآموزان معماری در دروس پایه، چگونگی انتخاب کانسپت و ایده مناسب برای طراحی است (Motiei et al., 2021: 216). از طرفی طراحی معماری، فرآیندی چندبعدی است که امروزه شاهد ضعف‌هایی در شیوه‌های آموزش دروس معماری هستیم، که منجر به پدیدارشدن مشکلاتی از قبیل کافی نبودن آموزش‌های داده شده در دانشگاه‌ها، نبود فضای مناسب برای این آموزش‌ها، نداشتن دانش‌حرفه‌ای کافی پس از فارغ‌التحصیلی شده است.

مدرسه‌ی باوهاؤس دارای سابقه‌ای درخشان در بحث آموزش معماری است، لذا این پژوهش بر آن است تا روند آموزشی در مدرسه‌ی باوهاؤس را بررسی

صورت گرفته در زمینه آموزش معماری و مدارس
مimarی آورده شده است.

می‌توان به راه حل‌هایی جهت ارتقا کیفیت آموزش
دست یافت. در جدول ۱، برخی از پژوهش‌های

Table 1. An overview of the research carried out in the field of architecture education and architecture schools

Title	Year	Description	Source
1 The content of architecture education in Iran and the degree of success of undergraduate courses in transferring this content	2022	Based on the findings, the three foundations of knowledge, ability, and insight from the content of architecture education, and the evaluation of the degree of success of the Bachelor of Architecture course in transferring this content shows that the most successful education is in transferring the foundation of ability, which is at an average level and in two components of knowledge and insight, the overall success level is below average	Sedaghati & Hojjat, 2022
2 The role of the Bauhaus school in the process of Formation and Development of Design	2021	Bauhaus is one of the most influential schools of applied arts and architecture, which has been studied in this article, Bauhaus activities and design process with emphasis on technology and aesthetics.	Gasimova, Mamedova & Salehzadeh, 2021
3 Evaluation of the relationship between education and professional work in the field of architecture	2021	The gap between the undergraduate education and the professional work of architecture causes the low efficiency of architecture graduates in the professional environment, for this purpose, suggestions should be made to improve the architecture education and bring it closer to the architecture profession.	Hejazi & Shafeai, 2021
4 From Bauhaus to Design thinking and Beyond a Comparison of two Design Educational Schools	2020	This article compares the design education of the Bauhaus school and the school of design thinking, which leads to a better understanding of the educational strategies and philosophy for the essay with social filters.	Thoring et al., 2020
5 Formation and Development of Bauhaus	2020	This article has identified the educational methods of the Bauhaus school and has given suggestions for the industrial art programs of the universities to improve architecture and design, which are mostly based on aesthetics.	Paul, 2020
6 A comparative comparison of architecture education methods in leading architecture schools in the world Case study: École des BeauxArts in Paris and Bauhaus School in Germany	2020	The teaching methods in École des Beaux and Bauhaus schools have been compared. Finally, mentioned the comparative method of some general characteristics of the two schools.	Kazemzade Raef & Mirdrikoundi, 2020
7 Evaluating the curriculum of Iranian architecture education based on a strategic approach with an emphasis on the link between theory and practice	2020	With a strategic approach to the evaluation of the curriculum and the topics of the bachelor's course of architectural education in Iran, it has addressed the essential needs of society to be more responsive. Its results indicate a gap between theoretical and practical education in the education of architects.	Ebrahemi et al., 2020
8 Bauhaus - didactic experiments and their legacy	2019	It examines the impact of the Bauhaus school on aesthetics and modern architectural thought and compares the teaching of architecture in the two Bauhaus universities in Germany and FA-CUT in Poland. It concludes that the educational heritage of Bauhaus can be used today, but there are challenges related to the reuse of modern architecture that require the attention of professors.	Žychowska, 2019
9 Education of architects: Walter Gropius' ideas a century later	2019	Architecture education at FA-CUT School of Architecture in Poland has been examined from the perspective of Gropius. Considering that a century has passed since the Bauhaus school, the main requirements of the courses for the training of future architects are the same, but there is a need for a broader curriculum about the economic and social environment, the teaching staff, etc.	Schneider-Skalska, 2019
10 Basic Design Education and Bauhaus	2018	Three higher education institutions in Turkey have studied the history of the Bauhaus school, the basic design education in the Bauhaus, and its effects on undergraduate education in the field of interior and landscape architecture, where the continuation of the Bauhaus school education has been seen.	Esen, Elibol & Koca, 2018
11 Bauhaus School of Design as an Educational Model	2017	It examines the Bauhaus design school in terms of the conditions of that time and political, social, and cultural events. Finally, it seems impossible to guess how long the design principles of the Bauhaus design school will influence architecture and design. It indicates that this school was a pioneer in modernism.	Boyraz, Kayabas & Derdiyok, 2017
12 Rethinking the Design Studio-Centered Architectural Education. A Case Study at Schools of Architecture in Turkey	2017	It examines the theoretical foundations and practical challenges related to knowledge and skills in the design studio in three schools of architecture in Izmir, Turkey. Interdisciplinary approaches in the design studio led to students' flexibility in their career goals.	Pasin, 2017

Table 1. An overview of the research carried out in the field of architecture education and architecture schools

Title	Year	Description	Source
13 Examining the principles of optimal teaching of design courses in architecture schools	2016	It examines the principles of good design education in the field of architecture for students to improve the quality of education as much as possible, which improvement leads to the progress of the country's architecture, and it is recommended that the educational process in architecture schools be given more attention and study.	Motovali Alamuti & Akbarian, 2016
14 Investigating the formation of Bauhaus and the influence of its professors on the emergence of modern architecture	2015	Considering the impact of the Bauhaus in the modern movement, this article provides an overview of the events of the Bauhaus school for a better understanding.	Mokhtari, 2015
15 Re-thinking Bauhaus in the context of architectural education	2012	Rethinking the basic design course, as a part of the Bauhaus educational strategy, which examines the problem of education by creating a transition between the way of thinking of the Bauhaus environment and today. It is more focused on people's time and awareness.	Yurtsever, 2012
16 Bauhaus school and its lasting legacy in contemporary Western art and architecture	2012	It describes the evolution of the Bauhaus school from the point of view of the aims and methods of education, the principals, and the building of the school to examine its importance on contemporary art and architecture. Finally, has divided the training courses based on the management of each course, in which has discussed the relationship between the thinking that governs school education and the personality characteristics of managers.	Pourjafar & Lilian, 2012
17 The experience of teaching design in architecture schools	2009	Following the emphasis on architectural education, it is more efficient for architects to be able to create human environments designed to respond to social, cultural, and environmental needs. If the gap between theoretical and practical architectural education is resolved, solutions can be provided to improve architectural education.	Alalhesabi & Norouzian Maleki, 2009

قرار گرفته است (Ludwig, 1987). گرهارد و بر نیز از شاگردان میس وندروهه و دانش آموخته مدرسه‌ی باوهاؤس است که از خود کارهای ارزندهای به جای گذاشته است.

از طرفی این مدرسه در زمان تحولات اقتصادی و اجتماعی پس از جنگ مطرح شده است و به نوعی این مدرسه برای اولین بار رشته‌های مجرزا و صنعت را گرد هم آورده است. از طریق توانست پیوندی بین آموزش و دنیای کار ایجاد نماید. به نوعی می‌توان باوهاؤس را ترکیب توامان مدرسه طراحی و محل کار در نظر گرفت. بدین طریق معلمان و شاگردان آن‌ها در محیط‌هایی معتبر در صنعت کار می‌کردند و قادر به ارائه تجاری طرح‌های خود هستند. همچنین رویکرد مدرسه تشخیص می‌دهد که یادگیری از طریق کار در محیط‌های معتبر به اندازه یادگیری نظری مبتنی بر مدرسه مهم است. بر همین اساس در تحقیقات پیشین انجام گرفته، به سه بعد محیط‌های محل کار، فرهنگ محیط کار و یادگیری در محیط‌هایی معتبر اشاره شده است که از جمله مواردی هستند که بر نوآوری تاثیر می‌گذارند. لذا نیاز به درک پیچیدگی‌های یادگیری در محل کار وجود دارد که منجر به افزایش نوآوری می‌شود (Felstead et al., 2009). مدرسه باوهاؤس آلمان از جمله نمونه‌هایی است که در آن، سه بعد مطرح شده، با هم ترکیب می‌شوند (White-Hancock, 2022) و نتایج خوبی از آن حاصل گردیده است.

در رابطه با مدرسه باوهاؤس نظرات زیادی وجود دارد که برخی از آن‌ها در جدول ۲ آورده شده است.

با توجه به مطالعات، از منظر روش‌شناسی آموزشی، مدرسه‌ی باوهاؤس نقطه عطفی در تاریخ طراحی است که در توسعه آموزش طراحی دارای سابقه‌ای درخشان است. فارغ التحصیلان این مدرسه و کارهای ارزشمند آن‌ها گواهی بر این مدعاست. در این نوشتار مجال بررسی آن به تفصیل نیست به همین دلیل به اختصار به مهم‌ترین آن‌ها اشاره شده است.

ارنست نویفرت از جمله افرادی است که در وایمار تحصیل کرده است و کتاب ارزشمند نویفرت را برای مهندسان به رشته تحریر درآورده است. همچنین بسیاری از وسائل کاربردی امروزی، در باوهاؤس طراحی گردیده است. از جمله می‌توان به طرح‌های مارسل بروئر، صندلی واسیلی و صندلی راحتی و طرح‌های هربرت هیرش اشاره نمود. جوشت اسمیت از جمله طراحان گرافیک است که پوستر مشهور نمایشگاه باوهاؤس در سال ۱۹۲۳ را طرحی نموده است. آلفرد آرنست از دیگر معماران تحصیل کرده در آلمان است که کارهای ارزشمندی از خود به جای گذاشته است. برتراند گلدبرگ نیز به خاطر شهر مارینا در شیکاگو معروف است که در آن دو برج ۶۰ طبقه‌ای را طراحی کرده است که به عنوان نمادی برای شیکاگو هستند. بدین صورت که عملکردهای مختلفی را در یک مجموعه کاربری مخلوط قرار داده است (Burke, 2011). سونه لیندستروم از دانش آموختگان مدرسه باوهاؤس است که به همراه همسرش برج‌های نمادین کویت را طراحی نموده‌اند. از دیگر افراد تحصیل کرده باوهاؤس می‌توان به ادوارد لوڈویگ شاره نمود که در زمینه طراحی مبلمان، صندلی تاشو برای تولیدات انبوه و دهه‌ها مورد استفاده

Table 2. Bauhaus from the point of view of theorists and architects

Theorist/Architect	Criticism/Theory	Source	index
1 Farthing, 2014	Gropius was a modernist who considered the modern world to require a new, practical, and practical aesthetic amid the complete chaos of that era.	Boyraz, Kayabas & Derdiyok, 2017	Aesthetics
2 Vogel, 2009	The American Bauhaus school (comprising German Bauhaus intellectuals and artists) became one of the most influential design movements in the world.	Boyraz, Kayabas & Derdiyok, 2017	Globalization
3 Kara, 2009	Bauhaus integrated art and life with design and believed that social changes and cultural revival could be achieved in this way.	Boyraz, Kayabas & Derdiyok, 2017	Unity of art and life and cultural revival
4 Ozan, 2009	The Bauhaus school was the forerunner of modernism with designs free of vanity and ornament.	Boyraz, Kayabas & Derdiyok, 2017	Simple and elegant design
5 Altet, 2006	One of the main goals of Bauhaus was innovation in architecture, design, and urban design.	Boyraz, Kayabas & Derdiyok, 2017	Innovation
6 Boucharenc, 2006	An education that is done by introducing students to shapes, colors, rhythm, and light outside of the academic approach and allowing them to work with different materials can develop their creativity and the basic Bauhaus design of students to discover and experience.	Boyraz, Kayabas & Derdiyok, 2017	The possibility of experience and construction Cultivating creative thinking and innovation
7 Baktr, 2006	The Bauhaus style comes from the main concern of the Bauhaus school, that is, the design of quality products, which is based on the principles of simplicity, practicality, and beauty.	Boyraz, Kayabas & Derdiyok, 2017	Production of practical products
8 Kaplan, 2003	The Bauhaus is not just a school, but a way of seeing. One of the goals of Bauhaus is a convergence between art and life and the realization of lifestyle.	Yurtsever, 2012	The unity of art and life
9 Atalayer, 1994	Instead of being old academies, traditional fine arts schools, and engineering colleges, Bauhaus is a special and higher combination of these.	Esen, Elibol & Koca, 2018	A special combination of art and engineering
10 Yüksel, 1985	The purpose of Bauhaus has been to make people aware of social issues and raise the sense of public duty.	Yurtsever, 2012	Communication between people and the university
11 Huges, 1982	The Bauhaus, rather than a school, is an artistic expression and social experience.	Esen, Elibol & Koca, 2018	Social experience
12 Meyer, 1930	Bauhaus is a school whose reputation has made it capable of achieving anything. A design institute where the teapot becomes an amazing and complex object.	Whilford, 2020: 183	Cultivating creative thinking Innovation
13 Gropius, 1924	The Bauhaus workshops are laboratories in which tools were able to produce, like today's examples, a new type of cooperation between industry and art that did not exist before, where knowledge, technique and share the same form.	Whilford, 2020: 153	The relationship between the art and craft of teaching form and composition
14 Adolf Behne, 1922	Bauhaus is a new and courageous experience that continued its way for 4 years under the most difficult pressures. I do not think that in all of Europe, except Russia, a second example of it can be found.	Whilford, 2020: 149	Resistant to external pressures
15 Vilmos Huszar, 1922	He was against the Bauhaus and condemned it as futile before the people and the government.	Mokhtari, 2015	to be useless
16 Paul Westheim, 1922	It's enough to stay in Weimar for 3 days and you won't be able to look at anything square. Mallewitz invented the square way back in 1913. He was very lucky not to register his invention.	Whilford, 2020: 149	Strange use of square
17 Theo van Doesburg, 1921	He accepted the initial idea of Gropius to create a transformation in education, but he criticized the path taken by Bauhaus education.	Mokhtari, 2015	Criticism of the Bauhaus educational path
18 Heinrich Basedow, 1921	Gropius himself believed in his idealism, but the Bauhaus in general, apart from its propaganda, did not do anything special, since no one could become a mere architect or craftsman, everything remained as it was, and the most famous students remained as modernist and rootless painters.	Whilford, 2020: 73	being normal With modernist and rootless students
19 Wassily Kandinsky, 1919	Architecture, painting, and sculpture can be linked together. As far as I know, this has been done in Weimar.	Whilford, 2020: 97	Cooperation of fields together
20 Droste, 2007	In Germany, the Bauhaus has become a legend.	Mokhtari, 2015	Being a legend

این مدرسه ایجاد گردید. همچنین تمایز آموزش و آکادمیک با حرفه را به چالش کشید که در آن، بین رشته‌های مختلف ارتباط برقرار شده بود. این حال برخی معتقدند آن‌طور که انتظار می‌رفت روند آموشی انجام نگرفت.

نقدهایی به مدرسه‌ی باوهاؤس وارد شده است که مواردی از آن در جدول ۲ آمده است. دو سبرگ مسیر آموزشی باوهاؤس را قبول نداشت ولی از اندیشه ایجاد تحول در آموزش حمایت کرد. یکی از دلایلی که منجر به انتقاد به آن شد، نظمی است که در

2016). معماري به دليل بين رشته‌اي بودن، همواره روی مرز هنر و مهندسي در حرکت بوده است. مباحث اين رشته، شامل دو بعد «مهندسي ساختمان» و «هنر ساختمان» است و بعد هنري اين رشته نيز به اندازه Faizi & Dezhpasand (2022: 164). لذا حرفه معماري از مباحثي مانند علوم شناختي، علوم اجتماعي، علوم انساني و هنر در بطن خود بهره می‌برد؛ در نتيجه نه تنها محصول نهايی طراحی بلکه فرایند طراحی و معماري نيز داراي اهميت است. فاصله بين محيط بالقوه، يعني محيط ذهنی و آرمانی طراح و محيط بالفعل يعني محيطی که ساخته می‌شود و مورد بهره‌برداری قرار می‌گيرد، فاصله زيادي است. در صورتی محيط بالقوه به محيط بالفعل تبديل می‌شود که شرياط اجتماعي، فرهنگي، اقتصادي، سياسي و روانی مخاطبان محيط در نظر گرفته شود. اهميت شناخت کافی از موضوع طراحی، نقش تعاملی محيط فزييکي در پيش برد يا سركوب افراد و همچنيين بهره جستن از اين تعامل Dashtgard et al., 2021: 109-110).

مراکز آموزش عالي نقش مهمی در طراحی بناها دارد و همانطور که علی‌الحسابي و نوروزيان ملکي (Alahesabi & Norouzian Maleki, 2009: 323) اشاره کرده‌اند وظيفه دانشگاه ايجاد بستر مناسبی برای شکوفايي کشفيات، روش‌نگری و تفکر نقادانه در ميان دانشجويان می‌باشد. در رابطه با فعالities‌اي اصلی برنامه‌های آموزشی می‌توان به پرس و جو، تحقيق و كشف اشاره نمود. از گذشته تا حال، مدارس معماري آموزش اين رشته را با شيووه‌های گوناگون و بعضًا کاملاً متفاوت دنبال نموده‌اند و در اين راستا نقش و ظرفیت آموزش‌های نظری و میزان توجه به تعاليم عملی و حرفه‌اي، از مصاديق بارز نگاه متفاوت به آموزش و از مؤلفه‌های اصلی تمایز ديدگاهها و شيووه‌های آموزشی بوده است. امروزه آموزش معماري، به عنوان يكی از شاخه‌های ويژه آموزش، به گسترش توانايی‌های ابتکاري نياز دارد (Madzadeh Chineh & Soltanzadeh, 2017: 31). به منظور داشتن بازخورد مناسب برای چشم‌اندازها و اهداف آموزشی در مدارس معماري و موسسات آموزش عالي جهان و ايران نياز به ارائه برنامه و بازنگري محتواي دروس به روش‌های نوين و شايسته می‌باشد. بدین صورت که علاوه بر توليد دانش معماري، منجر به نهادينه شدن آن در فضاهاي آموزشی گردد.

ساخترهای مؤثر در آموزش معماري پنج موضوع اصلی: ۱) آموزش کارگاهی (عملی)؛ ۲) ارزیابی‌ها؛ ۳) مدل‌های آموزش؛ ۴) ساختار دروس؛ و ۵) فرایندهای ديجيتال را در بر می‌گيرد. آموزش کارگاه (عملی) به عنوان رکن اصلی و متفاوت آموزش معماري نسبت به سایر رشته‌های دانشگاهي نظام اصلی را تشکيل می‌دهد. ساختار دروس شامل چگونگي ارتباط و پيوند ميان دروس عملی و نظری بوده و ارتباط اين دو را

از جمله دلایلی که باوهاؤس را نمونه‌ای منحصر به فرد کرده است می‌توان به ايجاد سازمان کاري و محطي جهت حمایت از افراد اشاره نمود که از آن‌ها انجام کارهای ريسکدار و نواوارانه انتظار می‌رفت. دليل بر اين مدعى نيز فارغ‌التحصيلان و کارهای شاخص دانش آموختگان اين مدرسه است که قبل تر بدان اشاره شد. همچنيين با مطالعات صورت گرفته مزيت‌های اين مدرسه نسبت به نقدهای وارد به آن، بيشتر است.

در طراحی‌های امروزی گونه‌ای از معماري بی‌ارزش، سرشار از تمثيل و فاقد معيارها و شاخص‌های زيبايی‌شناختي به وجود آمده است که التقاط‌گرایي و سردرگمی در آن مشهود است. اين امر بيشتر به آموزش معماري برمی‌گردد.

در گذشته معماري ايران آنچه علم معماري بود، تنها بر روی کاغذ نبود. يك معمار، علاوه بر طراحی، نقش اجرا و نظارت و هماهنگي و مديریت امور را نيز بر عهده داشت. با پيشرفت علم و به وجود آمدن علوم مختلف، مهندسي معماري تعريف تازه‌ای به خود گرفت و ديگر به عنوان يك رشته مجزا، در دانشکده‌ها مطرح شد (Lilian et al., 2017: 371). باوهاؤس توانست تعريف جديدي برای معماري بر حسب علم روز بيان نماید و همانطور که اشاره شد از لحاظ روش‌شناسي مطرح است. از ديگر مشكلات آموزش معماري ايران، تعامل بسيار کم آن با ديگر رشته‌های مرتبط ساختماني است. همچنيين تعامل دوسویه بین استاد و شاگرد کم است. لذا طراحی معماري نيز به درستي به دانشجويان آموزش داده نمي‌شود (Lilian et al., 2017: 372). بنابراین باید در روش آموزش تجدید نظرهایي صورت گيرد.

با توجه به تحقیقات زيادي که در زمينه آموزش معماري و سرفصل‌های دوره کارشناسی صورت گرفته است اما با وجود عملکرد خوب مدرسه‌ی باوهاؤس در زمينه آموزش معماري، منابع کمی مستقيماً به برسی مدرسه باوهاؤس و بهره‌گيری از آن برای ارتقا آموزش معماري در ايران پرداخته‌اند. نواوري اين پژوهش بدان لحاظ است که دوره‌های آموزشی مدرسه باوهاؤس را به صورتی نوين تدوين کرده‌است و با تبيين شاخص‌های اصلی در روش آموزشی مدرسه باوهاؤس که در تحقیقات به طور مستقيمه بدان اشاره نشده است با استفاده از نظر اساتيد و دانشجويان کارشناسی ارشد که خود اين دوران را تجربه نموده‌اند، به صورت کاربردي جهت ارتقا آموزش معماري در ايران ارائه کرده است.

مباني نظری

آموزش معماري

معماري، دانشي است که زيبايی‌شناسي و تجربه‌های حسی در آن بسيار مهم بوده و عمل خلاق روشي برای تفکر و فهمیدن می‌باشد (Hokstad et al., 2014).

معماری به این معنا است که معمار باید استعداد و توانایی ایجاد ارتباط منطقی بین دانش‌ها و ارزش‌ها در قالب یک طرح معماري را داشته باشد (Shari- atrad & Mahdavipour, 2009: 52). ارزیابی میزان موفقیت آموزش معماري در انتقال محتوای آموزش این رشته در ایران نشان می‌دهد بیشترین موفقیت آموزش در انتقال بینان توانش می‌باشد که آن هم در سطح متوسط قرار دارد و دو مؤلفه دانش و بینش سطح موفقیت، پایین‌تر از حد متوسط است (Sed- aghati & Hojjat, 2022: 108) (aghati & Hojjat, 2022: 108). دانش اولیه یا دانش صريح طراحی کمایش در تمامی انسان‌ها وجود دارد؛ به عبارت ساده‌تر توانایی طراحی و حتی فهم ابعاد مختلف طراحی معماري مانند زیبایی شناسی، سازه، تأسیسات، علوم ساختمانی، روش‌های ساخت و ... در همه افراد وجود دارد لذا هر نوع آموزشی در حیطه طراحی معماري در راستای تبدیل این دانش اولیه به دانش و مهارت ضمنی در خلق توانمن معماري، سازه و حتی سایر مؤلفه‌های مطرح معماري است (Rou- hizadeh et al., 2019: 71). تحلیل، انتقاد، بررسی و بهره‌گیری از نمونه‌های پیشین معماري در آموزش دانشکده‌های معماري دهه‌ها تأیید و تداوم تاریخی و انتقال نسل به نسل حالت موفق را نشان می‌دهد، آنچه در زمینه جذب و ثبت شود به مجموعه ایده‌ها در حافظه دانشجو می‌افزاید و با مسئله جدید می‌توان به آن رجوع کرد؛ سهم عمده در تامین مهارت‌های ذهنی برای خلق اثر و ارتقاء خلاقیت دانشجویان دارد، اما خطر برداشت سطحی وجود دارد و استفاده روشنمند و تمرکز بر ویژگی‌های بنیادین، نقد معماري و دستیابی به شناخت و فهم اثرکمک می‌کند (Zandimoheb et al., 2020:9; Mirjany & Nadimi, 2022: 19; Mehrdoust et al., 2019: 35; Mahmoodi & Zakeri, 2011: 47).

مدرسه باوهاؤس

در مدرسه باوهاؤس، ارائه مدارک و سوابق آموزشی قوی، عامل تعیین‌کننده‌ی برای پذیرش دانشجو بود که به صورت مجموعه سوابق کاری (رزومه) داوطلبینی که قصد داشتند به عنوان دانشجو پذیرفته شوند، ارائه می‌گردید. داوطلبینی که دارای تجربه بیشتری بودند، می‌توانستند به عنوان افراد مجرب و دانشجویان برتر به کار گرفته شوند. در این راستا، لازم بود تا آنها مدارک دوره‌های تعلیمی در زمینه‌های حرفه‌ای و صنعت را که از قبل به اتمام رسانیده بودند، ارائه دهند (Wingler, 1981).

در مقاله فیضی و دژپسند (Faizi & Dezhpasand, 2022: 151) سابقه آموزشی معاصر را به الگوی مدرسه بوزار، الگوی مدرسه باوهاؤس و دوران پس از پیروزی انقلاب اسلامی تقسیم کرده است. ویژگی‌های برشمehrde شده برای مدرسه باوهاؤس برگرفته از ندیمی (Nadimi, 1996: 19) سلسه مراتب آموزش و مراحل مختلف آموزش و تعریف و تفکیک دوره‌های مختلف برای آموزش معماري، دسته‌بندی حوزه‌ها

با محیط بیرونی (حرفه) مورد بررسی قرار می‌دهد (Naghdbishi & Najafpour, 2019: 49) (Naghdbishi & Najafpour, 2019: 49). معماران در صدها مدرسه معماري در سراسر جهان آموزش و تعلیمات لازم را دریافت می‌کنند. به نظر می‌آید که تمرينات مربوط به آموزش طراحی معماري، به طور قابل ملاحظه‌ای در اکثر نقاط دنیا مشابه باشند. این تمرين‌ها در فضای آتلیه انجام می‌شوند و به همین سبب آتلیه به عنوان مکان اصلی برای کشف، فعل و انفعال و ترکیب مفاهیم معماري از برتری خاصی برخوردار می‌باشد. مشابهت در شیوه‌های آموزش موجبات ایجاد زبان و سلایق مشترک طراحی و تحرک معماران در زمینه‌های تخصصی و حرفه‌ای، حتی در مواردی که اختلافات فرهنگی غالب هستند Alalhesabi & Norouzian Maleki (Alalhesabi & Norouzian Maleki, 2009: 326). قواعد کارگاه طراحی را می‌توان در سه مرحله بررسی کرد. فرآگیری و فعالیت مهارت‌های جدید مانند تجسم و بازنمایی و احرا، فرآگیری و توانایی زبان جدید که شون، طراحی را زبان گرافیک و شفاهی توصیف کرد و «فکر کردن از نظر معماري» با اشاره به دامنه خاص مسئله و طبقه بندي راه حل Zandimoheb (et al., 2020: 8) (et al., 2020: 8). دانشجو با درگیر شدن در مسئله می‌آموزد، عمل می‌کند و ارزیابی می‌شود. تحلیل تجارب آموزش باعث شناخت ماهیت مسائل طراحی معماري و ویژگی آنها، راهبردهای آموزشی جهت تقویت توانایی طراحی دانشجویان در مواجهه، شناخت و حل مسائل می‌شود. راهبردهایی مناسب در دروس طراحی معماري و مقدمات طراحی دانشجویان را در حل مسائل طراحی یاری و به آنها این امکان در حل مسائل که در تبحر و توان خویش را در حل مسائل افزایش داده و بهبود بخشدند، خزانه‌ای از تجربه، خلاقیت و ایجاد ایده و توانایی ترجمه و تبدیل ایده‌ها به زبان و بستر مناسب با موضوع و آشنايی با ایده‌های دیگران ایده‌های خلاق را می‌آفريند (Ansari, 2008; Lawson, 2016: 192-194).

در آموزش معماري گاهاً شاهد اين موضوع می‌باشيم که دانشجویان فاقد توانایی لازم برای تبدیل دانش نظری و تئوري به تمرين‌های عملی و عینی می‌باشند، به این توانایی «انتقال دانش» می‌گویند، که از دلایل آن شیوه‌های نامناسب تدریس و عدم آگاهی دانشجویان از اهداف آموزشی دروس است. از اهداف اولیه آموزش معماري، تربیت طراحانی ذیصلاح، خلاق و دارای تفکر نقانقه است Motieie et al. (2021: 216). لذا لازم است مدرسین روشی با مفهوم حرفه‌ای و اجتماعی را برای انتقال دانش نظری استفاده نمایند.

براساس دسته‌بندی حجت (Hojjat, 2003) از آموزش معماري، بنيان آموزش معماري برمبنای سه حوزه‌ی دانش، توانش و بینش تعریف شده است. دروس حوزه‌ی دانش معماري در حقیقت به منزله‌ی آگاهی دانشجو از مباحث معماري است. حوزه‌ی دانش نظری در

در جامعه بوده است. انواع مختلف مفاهیم ساختمنی Thoring et al., 2020: 1822) این هدف را تحقق می‌بخشد (1822). گروپیوس و میس وندروهه به مهمترین و تاثیرگذارترین معماران آن زمان ایالات متحده تبدیل شدند (Paiul, 2020: 41). در سال ۱۹۳۷، جانشین مدرسه‌ی باوهاؤس در شیکاگو دایر گردید که توسط موهولی ناگی مدیریت شد. به دنبال آن این مدرسه در دهه ۱۹۵۰ ادغام گردید و امروزه دارای اعتبار مدرسه‌ی طراحی حرفاًی می‌باشد. معماری باوهاؤس بازتاب دوره جدیدی در تاریخ و نماد عصر جدیدی از صنعتی شدن می‌باشد که اصول این سبک جدید در فضاهای داخلی نیز منعکس گردید.

باوهاؤس همیشه از بودجه دولتی برخوردار بود و همین امر موجب تحت تاثیر قرار گرفتن آن از محدودیتهای سیاسی و مالی بود (Thoring et al., 2020: 1821). با وجود دولتی بودن باوهاؤس، اما با دیگر مدارس هنری دولت متفاوت بود (Ekren, 1978; Iprisoglu, 2006). استاید و دانشجویان دارای روابط دوستانه بودند و گاه‌ها دانشجویان به خانه استاید دعوت می‌شدند. تورینگ و همکاران (Thor-1818-1819: ing et al., 2020) بیان می‌دارند که در مدرسه باوهاؤس به «جدید بهتر است» باور داشتند و هدف اساسی برای نوآوری در آن دیده می‌شود. گروپیوس و هانس مهیر ذهنیت طراح‌گونه دارند که بر انجام دادن، تلاش کردن، ساختن تأکید می‌کند و وظیفه اصلی طراح را، حل چالش‌های بزرگ و ایجاد دنیایی بهتر می‌دانند.

در باوهاؤس مهارت، انگیزه و اشتیاق ارزشمند بود. در سبک تدریس استاید سلسله مراتب مطرح نبود به جای آن، همکاری در پژوهش‌های بود که به کانسپت‌های کاملاً جدیدی در مورد چگونگی طراحی محیط، بر اساس منجر می‌شد. بدین منظور طراحی محیط، بر اساس توجه به این موارد و تحریک خلاقیت متمرکز بود (Thoring et al., 2020: 1819). والتر گروپیوس در سال ۱۹۲۶ ساختمان باوهاؤس در دسائو را طراحی کرد و سعی بر خلق معماری‌ای نمود که بر طرح‌های خلاقانه دانشجویان طراحی موثر باشد (MacCar- Siebenbrodt, 2019: 176). سینبروت و شوبه (thy, Schöbe, 2012: 193-194) بیان می‌کنند که استفاده از پنجه‌های بزرگ منجر به ورود نور فراوان به داخل و حفظ ارتباط دانشجویان با محیط طبیعی اطراف می‌شد. از جنبه‌های نوآورانه این ساختمان ادغام عملکردهای مختلف کارگاه‌ها، دفاتر اداری، خوابگاه دانشجویان در یک بنا بود در عین حال خانه‌ی استاید هم در نزدیکی آن واقع گردید که در ایجاد محیطی دوستانه موثر بود.

اهداف و اصول مدرسه‌ی باوهاؤس

افکاری که ایده طراحی مدرسه‌ی باوهاؤس را شکل دادند، شامل توجه به بعد زیبایی تکنولوژی، طراحی ساده و کاربردی و طراحی دقیق‌تر، امروزه نیز به

و دانش‌های مربوط به شکل‌گیری معماری، نظام آموزش از تجربه به تجربه یا از مفهوم به صورت یا عمل؛ از راه مکاشفه در استعدادهای نهفته ممواد و موضوعات برای دستیابی به مفاهیم هنر و طراحی، برخورد عقل‌گرایانه با برنامه‌ریزی و طراحی معماری است. در آسیب شناسی انجام شده از منظر عوامل معطوف به یادگیری توسط فیزی و دژپسند (Faizi, & Dezhpasand, 2022: 151) می‌توان به تأکید بر تجربه شکل‌های تجربیدی، بی‌توجهی به تاریخ معماری (همچیز بر مبنای اصول اولیه معماری و بدون توجه به آثار گذشتگان)، گستاخی در فرایند آموزش، به ویژه بین مرحله مقدماتی و مرحله اصلی، درین‌گرفتن سیاری از دانش‌ها یا معارف مؤثر در شکل‌دادن یا سازماندهی فضا اشاره کرد. چنین احتمال می‌رود که این آسیب تاحدی از معماری بوزار و باوهاؤس (قرن معاصر و غرب) سرچشمه می‌گیرد. امروزه هم بهنوعی این موضوع در آتلیه‌های معماری و طراحی مشهود است که آثار معماری برای نقد و کشف نظر و دانش نظری به کارمی‌رونده استفاده دانشجو از فرم‌ها و شکل‌ها با برچسب تقلید قابل قبول نیست.

در سال ۱۹۱۵، مدرسه هنر و صنعت تعطیل شده و فقط دانشکده هنرهای زیبا آن باقی‌ماند که قرار بود معماری در آن راهاندازی شود و به پیشنهاد گروپیوس تحت عنوان باوهاؤس ادغام شدند. باوهاؤس نام یک مدرسه معماري و هنرهای کاربردي در آلمان بود که از سال ۱۹۱۹ تا ۱۹۳۳ ميلادي به پرورش هنرمندان پرداخت و نقش مهمی در برقراری پيوند میان هنر و صنعت ايفا کرد (Habibi & Fadavi, 2019: 98). در Gasimova et al., 2021: (638-639) اشاره شده که مدرسه طراحی باوهاؤس در ترجمه از آلمانی -«خانه‌سازی» (Bauhaus) از ویراني حاصل از جنگ جهاني اول در شهر وايمار افتتاح شد. کارهای انجام شده توسيط مدرسه در عمر ۱۴ ساله آن، در تمام زمينه‌های هنری و سبک تدریس تا به امروز تأثیر خود را حفظ نموده است و دارای جايگاه مهمی در تاریخ طراحی جهان می‌باشد.

مدرسه باوهاؤس در چهارده سال فعالیت خود، در سه شهر مختلف آلمان و تحت مدیریت سه معمار بزرگ فعالیت کرده است. اين مدرسه ابتدا از سال ۱۹۱۹ تا ۱۹۲۵ در شهر وايمار، سپس تا سال ۱۹۳۲ در شهر دسائو و در نهايتم تا سال ۱۹۳۳ - يعني زمانی که اين مدرسه به دستور حکومت نازی آلمان تعطیل شد - در برلین فعالیت می‌کرد. مدیریت مدرسه باوهاؤس به ترتیب بر عهده والتر گروپیوس می‌باشد (۱۹۲۸ تا ۱۹۳۰ و هانس مهیر ۱۹۳۰ تا ۱۹۳۲)، لودویک میسون دروهه (۱۹۳۰ تا ۱۹۳۳) بود. پس از تعطیلی مدرسه، تلاش‌هایی در راستای ادامه راه باوهاؤس انجام شد (Habibi & Fadavi, 2019: 98). تحت مدیریت گروپیوس و مهیر، باوهاؤس همواره در تلاش برای هدف والتر جهت بهبود زندگی و شرایط کاری

است و فقط یک شخص را درگیر می‌کند (Ambel, 2012). استاد طراحی، «تأمل بر عمل» را به روش «کلامی»، و «تأمل در عمل» را به روش «عملی» به دانشجو عرضه می‌کند تا یاد بگیرد (Sadram & Nadimi, 2015: 17). در همین راستا می‌توان به یکی دیگر از اصول باوهاآوس اشاره نمود که در آن تدریس توسط افرادی که دارای تجربه عملی کافی در طراحی و ساختووساز هستند، صورت می‌گیرد. عناوین معلم و شاگرد جای خود را به استاد و کارآموز دادند. همچنین به منظور جلوگیری از تقلید دروس تاریخ هنر از سال سوم تحصیلی درس داده می‌شد. با توجه به اینکه باوهاآوس دارای سه مدیریت و سه مکان در طول زمان خود بود، لذا ویژگی‌های آن در مراحل مختلف متفاوت بود.

معماران، نقاشان، مجسمه‌سازان با توجه به توانایی‌هایشان در این مدرسه برای استادی یا هنرمندان خلاق آموزش می‌بینند که به صورت یک جامعه کاری مشکل از هنرمندان و صنعتگران برجسته (Gasimova et al., 2021: 639) برای آینده هستند (Gasimo, 2021: 640) گشتنده هستند که در زندگی روزمره مورد استفاده هستند، همانطور که گاسیمو و همکاران (Gasimo et al., 2021: 642) اشاره نموده هدف باوهاآوس این است که آنچه هنری است را کاربردی و آنچه کاربردی است را هنری نماید. باوهاآوس می‌خواست محصولاتی ایجاد کند که از نظر طراحی ساده باشند که در نتیجه به راحتی قابل ارائه باشد (Paiul, 2020: 39). در دوران اولیه واپیمار ۱۹۱۹-۱۹۲۵، هدف باوهاآوس «ترکیب هنرها» و تمرکز قوی بر آموزش ساخت و صنعتگری توصیف شده است (Wilhelm & Gropius, 1983: 12). این کار را با ترکیب هنر و صنعت و با استفاده از قابلیت‌های مواد و تکنولوژی انجام داد. در سال ۱۹۲۱ گروپیوس رئیس کارگاه مبلمان شد و علاوه بر توجه به عملکرد، استانداردسازی را از ضروریات می‌دانست. پیشنهاد گروپیوس برای ایجاد وحدت بین هنر و فناوری در سال ۱۹۲۳ داده شد (MacCarthy, 2019: 146) و تمرکز باوهاآوس به سمت صنعتی شدن و تولیدات اینوه معطوف شد (Siebenbrodt, 2015: 30). تئوری فرم، تئوری رنگ، نقاشی، مجسمه‌سازی و... در دوره مقدماتی به عنوان عناصر «هنر» آموزش داده می‌شوند که در محصول نهایی باید کیفیت‌های زیباشناسته در نظر گرفته شده باشد (Thoring et al., 2020: 1820). همچنین در مقاله پورشکه (Poerschke, 2016) اشاره شده که باوهاآوس بر کاربردی بودن محصولات و قابلیت تولید اینوه با کیفیت بالا و ارزان برای همه متمرکز می‌باشد که این مورد همکاری با صنعت را به بخش مهمی از آموزش در زمان مدیریت هانس میر تبدیل نمود. گروپیوس در رابطه با برنامه درسی جدید باوهاآوس

عنوان معیارهای طراحی پذیرفته شده‌اند (Boyraz, 2017: 748) اولیه باوهاآوس تجدید معماری، طراحی، شهرسازی بود (Altet, 2006). گروپیوس تولید اینوه کالا را بر زوال صنایع دستی موثر می‌دانست لذا در سال ۱۹۱۹ والترگروپیوس مانیفستی (بیانیه) نگاشت که در آن خواستار گردهم‌آوردن هنرمندان و صنعتگران در یک ساختار واحد بود. در طول حیات مدرسه، سه هدف اصلی ذکر شده در بیانیه هیچ‌گاه رها نشد، هدف اول؛ جمله «هدف نهایی تمام فعالیت‌های خلاق سازندگی است» که در بیانیه بدان اشاره گردید، به منظور رهایی رشتۀ‌های هنری از انزوا و هدایت هنرمندان به انجام پروژه‌های مشترک با یکدیگر می‌باشد. هدف دوم؛ بنابر متن بیانیه «تفاوت اساسی میان هنرمند و صنعت‌گر وجود ندارد. هنرمند، صنعت‌گری بلند مرتبه است»، به عبارتی خواستار ارتقا سطح صنایع در حد هنرهای زیباست. هدف سوم؛ مرتبط با بقای اقتصادی مدرسه و آماده‌سازی دانشجویان برای حرفة و زندگی می‌باشد که در آن خواستار برقراری ارتباط با مدیران صنایع و عدم جدایی مردم و دانشجویان بود. برنوتات نیز در بیانیه شورای همکاری هنر اشاره به «مردم و هنر باید با هم متحد شوند» نمود. گاسیمو و همکاران (-Gasi et al., 2021: 642) نیز فعالیت باوهاآوس را بر دو اصل استوار می‌دانند، اصل اول؛ برای شهرسازی مدرن ماشین، فناوری، صنعت و اصول تولیدات اینوه ضروریست. اصل دوم؛ اشاره به مسئولیت معمار در قبال جامعه دارد که شامل پیوستگی هنر و صنعت می‌باشد. اولین استادان، هنرمندانی چون واسیلی کاندینسکی، لیونل فاینینگر، اسکار شلمر، پل کلی و یوهانس ایتن بودند. معلمان و دانشجویان در صدد کشف ترکیب جدیدی از فناوری و هنر مدرن بودند. اشکال و جهت گیری فضایی هم در عمل و هم در تئوری مورد بازبینی قرار گرفته‌اند. این مطالعات بر مبنای حقایق عملی ادراک انسان، تحقیق عینی و تلاش برای ایجاد امر ذهنی انجام شد (Gasimo et al., 2021: 639) (درک فاصله و مقیاس انسانی).

روش آموزشی باوهاآوس، نظام آموزشی -کارگاهی بود که مباحثت تئوری و عملی در کارگاه‌هایی مرتبط با داده می‌شد. مباحثت عملی در کارگاه‌هایی مرتبط با رشتۀ‌های مختلف هنر و طراحی تدریس می‌شد (Habibi & Fadavi, 2019: 98). طبق بیانیه «مدرسه در خدمت کارگاه‌های روزی توسعه آن‌ها جذب خواهدشد» (Whilford, 2020: 12).

امروزه تحقیقاتی در زمینه ارتباط استاد و شاگرد انجام گرفته است که در آن به این نکته اشاره شده است که شون در سال ۱۹۸۳ اولین کسی بود که تمايز بین «تأمل بر عمل» و «تأمل در عمل» را برجسته کرد. «تأمل بر عمل»، بعد از عمل، و معمولاً در جمع اتفاق می‌افتد، در حالی که «تأمل در عمل»، بر عکس، زمانی رخ می‌دهد که وضعیت در حال آشکار شدن

کارگاهی)، روش‌ها و تکنیک‌ها را تعلیم می‌دادند و هنرمندان (استاد شکل‌شناسی) چگونگی همکاری با صنعت‌گران و راه‌شناسایی اسرار خلق یک اثر هنری را به آنان می‌آموختند و به ایشان کمک می‌کردند تا هر یک زبان خاص خود را بیان هنر بیاند (Seyedian & Khoram, 2013: 5). دوره مقدماتی دوره خودیابی بود که در آن تخيیل و خلاقیت، میزان حساسیت، پشتکار، استقامت و کارتیمی دانشجویان مورد ارزیابی قرار می‌گرفت. دانشجویان این فرصت را داشتند که بدون محدودیت یک دوره معمولی به بررسی کارگاه‌های مختلف پرداخته و استعدادهای خود را کشف کنند. دوره کارآموزی پیش نیاز بود، یعنی اگر دانشجویی، آن را در حد قابل قبول و رضایت بخشی طی نمی‌کرد، اجازه ارتقا به دوره آموزش کارگاهی و ادامه در یکی از کارگاه‌ها را نداشت (Sie-*benbrodt & Schobe, 2018: 39*).

دوره آموزش مقدماتی و دوره آموزش کارگاهی، زیربنای آموزش باوهاؤس بود که گروپیوس امید داشت آن را به شکلی صحیح بنیان نهاده باشد. گروپیوس معتقد بود، وجود کارآموزان بتجربه، حلقاتی حیاتی میان مدرسه و دنیای کار در خارج از مدرسه است. به غیر از آزمون‌های خارج از مدرسه، در باوهاؤس هیچ امتحانی برگزار نشده و نمره‌ای داده نمی‌شد. کارهای دانشجویان هرچندگاه یکبار مورد بررسی و ارزیابی استادان فرم‌شناسی و استادان کارگاهی قرار می‌گرفت (Whilford, 2020: 73,32). دوره Vorkurs شش ماهه که نتیجه آن پذیرش به عنوان کارآموز در کارگاه می‌باشد. در دوره مقدماتی، بافت مواد از موضوعات اصلی تدریس است چراکه دانشجویان را به درک مواد نزدیک می‌نماید (Dearstyne, 1986: 85). آموزش مقدماتی، اولین مرحله موثر برای طراحان آینده است که در آن مهارت‌های افزایش آگاهی، تقویت انگیزش بصری و درک چگونگی تنوع مسئله و راه حل‌ها از اهمیت قابل توجهی برخوردار است (Esen et al., 2018: 39). جنبه‌های تئوریک دوره مقدماتی تاثیر حیرت انگیزی بر روی محصولات کارگاه‌های باوهاؤس داشت (Whilford, 2020: 118). کارگاهی فراتر از ابعاد فیزیکی است، چراکه فضا باید از طریق تجربه‌ی قرار گرفتن در آن، احساسات را برانگیزد بنابراین بین حافظه و بدن و یا افکار و اعمال رابطه دائمی برقرار می‌شود (Demirel, 2015: 233). کارهای شخصی گروپیوس اغلب به عنوان قراردادی فرعی به کارگاه‌ها محول می‌شد. مانند مبلمان و تجهیزات خانه‌هایی که او طراحی آن‌ها را انجام داده بود (Whilford, 2020: 75). علیرغم تأثیرات دگرگون کننده مدرسه بین‌رشته‌ای باوهاؤس و همچنین رویکردهای انتقادی مختلف به طراحی در اواخر قرن بیستم، استودیوی طراحی هنوز در هسته ساختار درسی دانشکده‌های معماری در سراسر جهان قرار دارد و به عنوان، اصلی برای طراحی معماری در نظر گرفته می‌شود (Pasin, 2017: 1270).

تبدیل (Lerner, 2015: 215, 224). در دسائو بیان می‌دارد که انسان مدرن نیازمند خانه‌ای مجهر با ابزار مدرن و مناسب و به روز است. اشیا Baktır, 2006). هدف گروپیوس بازسازی ارزش‌های موجود انسان و جامعه مدرن بود (Artun & Aliçavuşoğlu, 2009). گروپیوس مدرنیستی بود که دنیای مدرن را نیازمند زیبایی شناسی جدید، کاربردی و عملی در درون آشتفتگی آن زمان می‌دانست (Farthing, 2014). Gasimova et al., 2021: 643) عنوان شده است که اصل «کمتر، بهتر است» بهطور شهودی قابل درک است. باوهاؤس به دنبال طراحی خانه‌های مدرن از ساده‌ترین لوازم خانگی تا ساختار نهایی می‌باشد که امروزه زندگی بدون آن‌ها قابل تصور نیست. طراحی‌ها براساس قوانین امروزیست که محدود به اشکال و رنگ‌های اصلی در دسترس همگان می‌باشد. هم‌چنین دارای سادگی در عین تنوع و صرفه جویی در فضا، متريال، زمان و هزينه است.

به عنوان مثال در مقاله Thorin et al., 2020: 1822) (Thorin et al., 2020: 1822) به املاک تورتن که توسط والتر گروپیوس توسعه یافت، اشاره شده است. خانه‌هایی با باغ‌هایی از میوه و سبزیجات که مقرون شده توسط مهیر در تورتن با مساحت کم، مناسب برای کمبود مسکن در آن زمان، مشابه است.

برنامه درسی باوهاؤس

برنامه آموزشی مدرسه به صورت یک دوره کارآموزی و پس از آن ارائه و تدریس دروس پایه به‌طور سخت و جدی معرفی شد. حداقل زمانی که یک دانشجو می‌توانست در باوهاؤس تحصیل کند، چهارسال بود (Whilford, 2020: 31). تورینگ و همکاران (Thorin et al., 2020: 1818) اشاره کرده‌اند که آموزش مقدماتی دانشجویان در باوهاؤس در رشته‌های مختلفی انجام می‌شد و پس از تکمیل Vorkurs، اکثر دانشجویان فقط در یک کارگاه شرکت می‌کردند و هر دانشجو روی یک مهارت آموزش می‌دید. برنامه تحصیلی آموزش مقدماتی در دوره ریاست هانس مهیر، با اضافه نمودن دروس علمی مانند مهندسی، روان‌شناسی و جامعه‌شناسی غنی تر شد به طوریکه دانشجویان به طور ذاتی دارای مهارت‌های بین‌رشته بودند. آموزش گروهی در باوهاؤس اولیه در وايمار انجام می‌شد بدین صورت که هنرمندان و صنعتگران با هم تدریس می‌کردند.

استاد کارگاه، صنعتگری خبره در تولید، مواد و مهارت‌های دستی بود و استاد فرم با شکل‌شناسی سعی در برانگیختن تفکر خلاق داشت. ابتدا، دانشجویان آموزش می‌دیدند تا پیش‌زمینه‌های ذهنی خود را پاک کنند و از این طریق به کاوش پاسخ‌هایی برای طراحی فرم در ارتباط با جهان اطراف آن می‌پردازند (Lerner, 2015: 215, 224). استادان متخصص (استاد

آن تمامی مهارت‌های بدست آمده، ترکیب می‌شد. میس ون درووه نیز ساختار دوره‌ها را، با ترکیب همه کارگاه‌ها برای کارگاهی در خدمت دپارتمان معماری تغییر داد. در دوره وايمار تحت تاثیر جنبش هنر و صنعت بود و دوره دسائو متمرکز بر بهبود استانداردهای کار و زندگی و تولیدات بیشتر بود (Be-nevolo, 2010: 561; Pourjafar & Lilian, 2012: 88; Mokhtari, 2015: 5; Esen et al., 2018:39; Thoring et al., 2020: 1817) (جدول ۳).

استاید و مضامین دروس مدرسه باوهاوس

گروپیوس برخی از بهترین و خلاق‌ترین موزه‌های متغیر آن زمان از جمله پل کله، ایتن، کاندیسکی، موهولی‌ناگی، جوزف آلبرس را به خدمت گرفت (Seyedian & Khoram, 2013: 5). در تمام مدتی که گروپیوس مدیریت باوهاوس را بر عهده داشت، شکل‌های اصلی و رنگ‌های اولیه به صورت الفبای طرح‌هایی که در کارگاه‌های آموزشی خلق می‌شدند، باقی‌ماند (Droste, 2018: 49). مهم‌ترین اقدام ایتن، طراحی و اجرای دوره مقدماتی (Vorkurs) بود (Whilford, 2020: 58). در زمان ایتن به نگرش متافیزیکی (انتزاعی) اهمیت می‌دادند و بر تجربه به مثابه ابزاری برای خودیابی تاکید می‌کردند (Whilford, 2020: 62). در کتابش اشاره کرده که ایتن به منظور تقویت حس بصیری و بالا بردن میزان دقت دانشجویان، از آن‌ها می‌خواست جهان حقیقی را به دقت مشاهده کنند و اشیای طبیعی را نقاشی نمایند. او با تمرینات طراحی، دانشجویان را به سوی خلاقیت رهنمون می‌کرد. دو تمرین ایتن در میان دیگر تمرین‌های او، اهمیت خاصی داشتند. در اولین تمرین از دانشجویان خواسته

دانش تجربه، به دانشی جدید به عنوان فعالیتی خلاقانه یعنی آموزش طراحی درنظر گرفته می‌شود (Bilir & Koçkan, 2016: 167).

برنامه درسی اولیه باوهاوس را در سه مرحله متوالی تنظیم گردید و به صورت سه دایره متحدل‌مرکز تصویر شد. قسمت بیرونی نشان‌دهنده دوره مقدماتی ۶ ماهه (Vorkurs) می‌باشد. در دو دایره میانی، ۳ سال تحصیلی نمایش می‌شوند که آموزش‌های اول، Werklehre نامیده می‌شوند که آموزش‌های مهارتی در کارگاه‌های مختلف را دربرمی‌گیرد. گروه دوم، Formlehre می‌باشد که متضاد گروه اول بوده و به موضوع اشتغال‌زایی سازمانی می‌پردازد. دانشجویان پس از موفقیت در آزمون پایانی دوره ۳ ساله، دیپلم صنعتگری یا گواهی کارآموزی (Gesel-tenbrief) دریافت می‌کردند و در مرکز BAU مرحله نهایی آموزش است، این دروه تکمیلی با زمان متغیر بود، که بر مبنای پژوهش‌های معماری و کار عملی در کارگاه‌های هنر و به عهده گیری سپرستی کارآموزان جدید زیر نظر استاید انجام می‌شد.

در پایان این دوره هنرجو می‌توانست، پس از گذراندن امتحان، دیپلم استاد کار دریافت نماید. در دوره مقدماتی (Vorkurs) به دانشجویان مبانی اولیه اصول فرمی آموزش داده می‌شد. پس از آن، دانشجویان به کاوش در یکی از کارگاه‌های فلز، چوب، عکاسی، مجسمه‌سازی، سرامیک، شیشه، گرافیک، صحنه‌سازی، چاپ یا بافندگی زیر نظر استاد مربوطه می‌پرداختند که حاصل آن طراحی محصولاتی بود که برای فروش عرضه شد. برخی از آن‌ها تبدیل به مصنوعات طراحی کلاسیک امروزی شد. مرحله نهایی (Baulehre) تئوری ساخت و ساز بود که در

Table 3. Bauhaus educational courses

Course types	Course name	Purpose and educational items	Course length	Degrees
Preliminary course	Vorkurs	Education related to form and composition Practical training of basic workshops	Basic knowledge of form, composition, and color through analytical drawings, painting, observation, and body function, skills to increase awareness, strengthen visual motivation, and understand the diversity of problems and solutions.	6 months
General course	Werklehre	Studying and teaching about nature, materials, tools, space, color, combinations, modeling, construction, product presentation	Advanced theoretical knowledge about space, plates, materials, performance and economy topics, and aesthetics in various theoretical and technical courses.	3 years
	Formlehre			
Architecture course	Baulehre	Focused on steel and reinforced concrete buildings and its theoretical issues Site placement, testing, designing, building science, and engineering.	Project studies, design studio in architecture course	Bauhaus diploma (master's degree)

Salama, 1995: 54; Pasin, 2017: 1271; Esen et al., 2018: 39; Thoring et al., 2020: 1817; Bulat et al., 2014

عناصر اولیه شکل‌هاست که به اعتقاد او «تمامی چیزهای طبیعی از آن مشتق می‌شوند. هنر باید این فرم‌ها را نه با تقليید ظاهری از آنچه در طبیعت یافته می‌شود، بلکه با تلاش در دنبال کردن فرآیندی که آن‌ها را رشد می‌دهد، نشان دهد» (Whilford, 2020: 94-95). کاندیسکی نیز بر رنگ‌ها و اشکال اصلی متمرکز بود. عناصر مدولار قابل ترکیب از جهت زیبایی‌شناسی دارای اهمیت بود که طراحی با دست آزاد شیوه‌ای کاربردی برای آن محسوب می‌شود و کارگاه‌ها زمینه را برای استفاده از مدولار در معماری و طراحی اشیا با مدول‌های پیش‌ساخته آماده نمودند در این روش دانشجویان قادر به ترکیب آن‌ها برای خلق طرح‌های مختلف بودند.

آموزش اصول زیبایی‌شناسی زمان از دیگر آیتم‌های مهم برنامه درسی باوهاؤس بود که گروپیوس (Gropius, 2014) بدان اشاره کرده است. گروپیوس همچنان اعتقاد داشت که دانشجویان تنها پس از فراگرفتن تئوری های لازم و مهارت یافتن در طراحی و صنعت می‌توانند با مسائل معماري مواجه شوند (Whilford, 2020: 182). از نظر گروپیوس تمرین حرفه‌ای برای معماران باید در سایت احداث ساختمان انجام شود. بدین طریق که دانشجویان با حضور در سایت می‌توانند به صورت عملی با مصالح و تکنیک‌های ساخت و ساز آشناشی پیدا کرده و اجرا نمایند (Schneider, 2019: 192). ترکیب مصالح، تکنولوژی و ظرفیت‌های تولیدی صنعت منجر به حذف تزئینات از طراحی‌ها شد. باوهاؤس در سال ۱۹۲۶ به طور رسمی معماري را در برنامه درسی خود جای داد و قبل از آن دانشجویان با پروژه‌های معماري استادی از جمله گروپیوس کار می‌کردند. معماري آموزش داده شده بر پایه معماری مدرن و با تاکید بر معماری و زمان جهانی آن بود. طبق گفته گروپیوس به پروژه‌ها باید افکار و حال و هوای زمان ما را بیان نمایند لذا مکان پروژه نیز حائز اهمیت و الهام بخش بود.

موقعیت مستقل میس وندروهه در معماری پیش رو و تربیج رابطه‌ی بین مصالح، فضا، فکر، سنت و فناوری، او را به یک الگوی ناگزیر برای دانشجویان تبدیل کرد. میس اعتقاد داشت که معماري باید با صنعت و فن‌آوری نوین شروع شود، و برای درک ویژگی‌های آن‌ها، نهایتاً ملزم به مقایسه حال با گذشته هستیم. در نتیجه، میس دوباره تاریخ را، که زمانی توسط مکتب معماري جدید کنار گذاشته شده بود، دوباره به معماري معرفی کرد. او بین «معماری» که آن را وسیله‌ای برای رسیدن به هدف، و «هنر ساختمان» که در اصل به دنبال آموزش آن بود، تفاوت قائل شد. بنا به گفته‌ی میس در ۱۹۳۰، هنر ساختمان، برآورده کردن چیزی «فراتر از یک مقصود» بود، نباید بیش از حد روی «استاندار سازی و الگوها» حساب کرد و شرایط اجتماعی را نباید اجتناب پذیر پنداشت (Droste, 2018: 111). مهیر با شور و هیجان زیادی

می‌شد تا با رنگ‌ها، شکل‌ها و بافت‌های مختلف به صورت دو بعدی و سه بعدی کار کنند. در دومین تمرین نیز کار هنری آنان با درنظر گرفتن خط‌های موزونی که محتوای اصلی و روح کار را دربر گرفته است، تجزیه و تحلیل می‌شد. پیش از آنکه دانشجویان این تمرینات را انجام دهند، از آنان خواسته می‌شد تا با حرکات ورزشی، مدیتیشن و تمرینات تنفسی، ذهن و جسم خود را آرامش بخشنند (Whilford, 2020: 59). (Thoring et al., 2020: 1819) و گروه باوهاؤس (Bauhaus Cooperation, 2019) نظریه هماهنگی (Harmonisation Theory) (Gertrud Grunow) را شامل تمریناتی، حرکات بدنی، تمرینات تنفسی، رقصیدن، با هدف افزایش خلاقیت در عین حفاظت از سلامتی می‌داند. به اعتقاد این «تمامی احساسات و درک آدمی به صورت تضادهایی شکل می‌گیرند، هیچ چیز به خودی خود و مستقل از چیزی دیگر با کیفیت متفاوت، دیده نمی‌شود». بسیاری از تمریناتی که او به دانشجویانش می‌داد، شامل ایجاد هماهنگی در مواد، رنگ‌ها، علامتها و سایه‌های متضاد می‌شد (Zychowska, 2019: 59) (Bergdoll et al., 2009: 136) و برگdale و همکاران (Whilford, 2020: 182). در مقاله زیکوفسکا (Zychowska, 2019: 59) در آن به آموزش مصالح و فرم‌گرایی می‌پرداختند.

نگاه هنری ماهولی ناگی، افکاری با جهت‌گیری طبیعی و زیستی را با جهت‌گیری فنی در هم آمیخت. ماهولی ناگی بر این عقیده بود که انسان می‌تواند با تفوق هنری بر دنیای فنی به آزادی برسد. وی این اندیشه را سر لوحه‌ی کار خود در تدریس نقش حواس بینایی، لامسه و انتظام فضایی قرار داده و سپس به آموزش شفافیت، سازه و مصالح پرداخت. به عنوان یک هنرمند او به هیچ یک از ابزارها وابسته نبود. او به نقاشی و عکاسی می‌پرداخت و بعضی از آثارش را برای مونتاز و چیدمان به کار می‌برد. از نظر او محصول هنر یک فرایند ذهنی بود نه یک مساله‌ی مهارتی (Droste, 2018: 37). آلبرس مجذوب خاصیت‌های مواد و قابلیت آنها پس از شکل‌پذیری بود. به عنوان نمونه، کاغذ ماده‌ای آسیب پذیر است ولی اگر به روش‌های خاصی بریده و تا شود، می‌تواند به شکل قابل ملاحظه‌ای مقاوم و محکم باشد. با آزمایش بر روی ورقه‌های کاغذ، فلز و مواد دیگر تجارب و آگاهی‌هایی کسب شد که ارتباط میان طراحی و فعالیت‌های هنری را به وضوح روشن ساخت. این آزمایش‌ها به صورت ضمیمه مهمنی به دروس دوره مقدماتی اضافه گردید (Whilford, 2020: 137). آموزش‌های پاول کله، متمرکز بر در نظر گرفتن

آن واقع هستند. جامعه آماری متخصصین معماری (اساتید) و دانشجویان به ترتیب، با حجم نمونه ۵۰ و ۱۵۰ نفر به روش نمونه‌گیری طبقه‌بندی تصادفی انتخاب شده است. بدین منظور شاخص‌هایی که با هم همپوشانی داشتند، با اعمال نظر اصلاحی ۲۰ متخصص ادغام شدند و ۱۵ شاخص آموزشی در قالب سوالات پرسشنامه با استفاده از طیف پنج گزینه‌ای لیکرت در نظر گرفته شد که برای تجزیه تحلیل یافته‌های حاصل از آن از آمار توصیفی استفاده شده است. در نهایت با توجه به مطالعات انجام گرفته و نتایج حاصل از پرسشنامه‌ها، پیشنهاداتی به منظور بهره‌گیری شاخص‌های آموزشی باوهاآوس در جهت ارتقاء کیفیت آموزش معماری ایران ارائه دهد.

یافته‌ها

مبانی مطرح شده در این تحقیق حاکی از آن است که آموزش معماری در مدرسه باوهاآوس از کیفیت مطلوبی برخوردار است. با توجه به هدف پژوهش، به منظور بهره‌گیری از شاخص‌های آموزشی باوهاآوس برای ارتقاء کیفیت آموزش معماری در ایران، سه مولفه پرورش، اجتماعی، محیط در نظر گرفته شد. لذا با بررسی مبانی نظری مستخرج از مطالعات کتابخانه‌ای و استنادی و نظرات نظریه‌پردازان (جدول ۲)، شاخص‌های آموزشی مدرسه باوهاآوس در جدول ۴ گردآوری شده است.

اعتقاد داشت که یک آرشیتکت با طراحی ساختمان هایی کاربردی می‌تواند وضعیت جامعه و مردم عادی را تغییر داده و بهبود بخشد. دپارتمان معماری به دو بخش تقسیم می‌شد: ساختمان سازی تئوری و عملی؛ و طراحی داخلی که شامل ساختن اثاثیه و مبلمان بود. تمامی کارگاه‌ها به استثنای کارگاه تئاتر، دپارتمان تازه تاسیس تبلیغات و کلاس‌های هنرهای زیبا، ارتباط نزدیکتری با دپارتمان معماری یافته به شکل تابع ووابسته به آن در آمدند (Whilford, 2020: 183, 189). گروپیوس تعداد دانشجویان در کلاس طراحی به منظور دریافت نتایج آموزشی بهتر دارد اهمیت می‌دانست و بهینه آن را بین ۱۶-۱۲ نفر تعریف می‌کرد (Schneider, 2019: 194).

روش پژوهش

این پژوهش از لحاظ هدف در شاخه تحقیقات کاربردی می‌باشد و از روش توصیفی تحلیلی بهره می‌گیرد. به منظور بهره‌گیری از شاخص‌های آموزشی مدرسه باوهاآوس در جهت ارتقاء کیفیت آموزش معماری ایران، ابتدا این شاخص‌ها با استفاده از مبانی نظری استخراج گردید. سپس دو پرسشنامه تهیه شد در اختیار اساتید دانشگاهی (متخصصین) و دانشجویان کارشناسی ارشد قرار گرفت. دلیل انتخاب این دو دسته بدین شرح است که سیستم آموزشی را تجربه کرده‌اند و به نیازهای

Table 4. Educational indexes of Bauhaus school

The main components	Educational indexes of Bauhaus school
Breeding	Strengthening imagination, fostering creative and innovative thinking, analyzing complex issues and the relationship between different design factors, teaching appropriate and beautiful forms and combinations, coordination of hand and mind, lack of grades, meditation, one-on-one learning opportunities from professors and students, experiential learning and Discovery, transfer of professors' professional experience to students, preparation for the architecture profession.
Social	The connection between people and the university, the unity of art, technology, and life, accessibility, teamwork, cooperation between disciplines, effective communication between professor and student, production of practical products, work experience with a real employer, and connection between art and industry.
Environment	Suitable environment, friendly atmosphere, possibility to experience and build, nature.

توسط دانشجویان در همه‌ی سوالات به غیر از اهمیت نمره در ارزیابی دانشجویان، کمتر از مقدار میانه گزینه‌ها، یعنی تاحدودی قرار دارد. به طوری که به کارگیری مدیتیشن و حرکات تنفسی برای آرامش ذهن کمترین و اهمیت نمره در ارزیابی دانشجویان بیشترین داده اختصاص گرفته است. همچنین کمترین پراکندگی پاسخ‌ها حول میانه (انحراف معیار) در مورد مدیتیشن و حرکات تنفسی و بیشترین پراکندگی در خصوص فراهم بودن محیط مناسب برای دانشجویان می‌باشد.

در تحلیل پاسخ متخصصین به پرسشنامه، ایشان نیز به شاخص اهمیت نمره در ارزیابی، به‌طور میانگین پاسخی بیش از زیاد و به آموزش فرم و ترکیبات آن در کنار زیباشناختی در دانشگاه‌ها نمره‌ی بیش از تاحدودی داده‌اند. همچنین مشابه دانشجویان، کمترین ارزیابی به استفاده از روش‌های مدیتیشن و حرکات تنفسی برای آرامش ذهن اختصاص دارد.

تجزیه و تحلیل

ابتدا شاخص‌هایی که با هم همپوشانی داشتند، با اعمال نظر اصلاحی ۲۰ متخصص ادغام شدند که در جدول ۵ آورده شده است. در نهایت دو پرسشنامه در رابطه با شاخص‌های بهداشت آمده در این پژوهش تهیه شد. یکی از آن‌ها در اختیار متخصصین قرار گرفت و دیگری به دانشجویان اختصاص داده شد.

میزان کاربرست شاخص‌های آموزشی مدرسه باوهاآوس در آموزش ایران، از منظر متخصصین با طیف لیکرت مشخص گردید و برای ارزیابی آن اعداد ۱ تا ۵ مدنظر قرار گرفت. سپس با استفاده از آمار توصیفی نتایج به دست آمده از پرسشنامه‌ها تحلیل شده است. به کمک تحلیل‌های آمار توصیفی، مقادیر میانه و انحراف معیار برای پاسخ دانشجویان و اساتید در شکل ۱ و ۲ نمایش داده شده است.

این مقادیر نخست گویای آن است که پاسخها

در پایان می‌توان مشاهده نمود که انحراف معیار (پراکنده‌گی) پاسخ‌های استادی به سوالات پرسشنامه کمتر از پاسخ‌های دانشجویان است. این مهم چنین استدلال می‌شود که به علت تجربه و پختگی بیشتر استادی نسبت به دانشجویان در سیستم آموزشی دارای نظرات همگرایی هستند.

باقوچه به ارزیابی که توسط دانشجویان و متخصصین انجام شده است مواردی از قبیل مدیتیشن، آماده سازی برای حرفه معماری، تجربه کار با کارفرمای حقیقی، تولید محصولات کاربردی، ارتباط هنر و صنعت، ارتباط مردم و دانشگاه، وحدت هنر، تکنولوژی و زندگی، دستیابی پذیری، همکاری رشته‌ها باهم، یادگیری تجربی و اکتشافی، امکان تجربه و ساخت بسیار نزدیک به هم ارزیابی شده‌اند و در آموزش معماری ایران نیاز به توجه ویژه‌ای دارد. البته بیان این نکته خالی از لطف نیست که بقیه موارد هم از امتیاز مناسبی برخوردار نبوده است که نشان‌دهنده عدم انتباط آموزش معماری کشور با شاخص‌های آموزشی باوهاؤس می‌باشد. از آنجایی که رشته معماری، پرورش‌دهنده معماران آینده است اهمیت دادن به آن خود را در فضاهای شهری نمایان می‌سازد.

بحث

آموزش سنتی معماری و نیز آموزش در مکتب‌های چون بوزار و باوهاؤس نمونه‌هایی از آموزش معماری هستند که هر یک تعریفی جامع مانع از معماری را مدد نظر داشته و با تمام توان به آموزش آن می‌پرداخته‌اند. امروزه مدرسه معماری باید معمار بازارد (Motovali Alamut & Akbarian, 2016: 4). والتر گروپیوس در بیانیه‌اش اعلام می‌دارد که معمار باید یک هماهنگ کننده باشد، مردی با بینش و صلاحیت حرفه‌ای، که وظیفه او متحدد کردن بسیاری از موضوعات اجتماعی، فنی، اقتصادی و هنری است. مشکلاتی که در ارتباط با ساختمان ایجاد می‌شود. معمار باید تاثیر صنعتی شدن را بشناسد و باید روابط جدیدی را که توسط پیشرفت اجتماعی و علمی دیکته می‌شود، کشف کند (Schneider, 2019: 194). بر جسته ترین ویژگی دانشجویان موفق باوهاؤس استعداد فراوان و تنوع طلبی آنهاست. مهارت یافتن دانشجویان در رشته‌های گوناگون، کیفیت مطلوب و مؤثر مواد درسی و مهارت استادی را که به آنان تدریس می‌کردند به اثبات می‌رساند (Mokhtari, 2015: 5). نقش کلیدی به عملکرد حرفه ای و روابط با فرآیند ساختمان اختصاص دارد. ماهیت آموزش بیان شده توسط گروپیوس: اولویت آموزش نحوه تفکر و آموزش روشی بر جزئیات بیش از حدی که با توسعه تمدن تغییر می‌کند، یکسان باقی می‌ماند (Schneider, 2019: 194).

دانشجوی باوهاؤس صرفاً آموزش نمی‌دید که چگونه با قلم و کاغذ افکار خود را پیاده سازد، بلکه آموزش می‌دید که چگونه و با چه روشی افکار خود

در خصوص پراکنده‌گی پاسخ‌های استادی، کمترین انحراف معیار به اهمیت نمره در ارزیابی دانشجویان و بیشترین پراکنده‌گی در خصوص انجام کار تیمی در پروژه‌ها مشاهده می‌شود.

Table 5. Integration of overlapping indicators

1	Strengthening imagination, fostering creative thinking and innovation
2	
3	Teaching appropriate and beautiful forms and combinations
4	
5	Analysis of complex problems and the relationship between different design factors
6	Coordination of hand and mind
7	Lack of score
8	Meditation
9	The opportunity to learn one by one with professor and student, establishing effective communication between professor and student, friendly atmosphere
10	Experimental and exploratory learning, the possibility of experimenting and building
11	Transferring the professional experience of professors to students
12	Preparation for the architecture profession
13	Work experience with a real employer, production of practical products, connection between art and industry
14	Communication between people and university, unity of art, technology and life, accessibility
15	Teamwork
16	Cooperation of fields together
17	Suitable environment, nature

Students Professors

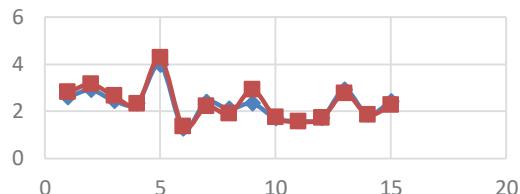

Fig. 1. Chart of median values from the perspective of professors and students

Students Professors

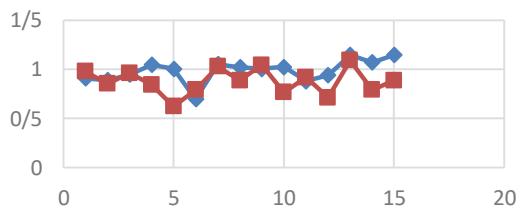

Fig. 2. Chart of standard deviation values from the perspective of professors and students

آموزش معماری در ایران با شاخص‌های آموزشی مدرسه‌ی باوهاؤس اختلاف معناداری دارد. بر همین اساس راهکارهایی که با استفاده از آنها می‌توان از مضلات سیستم آموزشی معاصر برون رفت و گامی در جهت ارتقاء کیفیت آموزش معماری نهاد، بدین شرح هستند:

به منظور بالا بردن کیفیت آموزشی، نیاز است علاوه بر مولفه‌های پردازش، اجتماعی، محیطی و شاخص‌های استخراج شده از هر یک از این موارد به سیاست‌گذاری‌های نظام آموزشی نیز توجه گردد. لذا بازنگری کلی برنامه‌های آموزشی رشته معماری دارای اهمیت است در این راستا پیشنهاد می‌گردد تا متخصصین این رشته و دانشجویان اظهار نظر نمایند. با توجه به نتایج حاصل از این پژوهش به نظر می‌رسد نیاز است تا در رابطه با اهمیت نمره تغییرات جدی صورت گیرد. پیشنهاد می‌گردد با گذاشتن ژوئن به ارزیابی کار دانشجویان پرداخته شود بدین صورت که استاد مختلف بدون درنظر گرفتن نمره به نقد مثبت و نه محرب کار دانشجویان بپردازند. لذا می‌توان اهداف مشخص شده در سرفصل دروس را ارزیابی نمود و قبولی دانشجویان را طبق آن اعلام نمود. همچنین به منظور دادن انگیزه و تعامل دانشجویان با یکدیگر می‌توان به آن‌ها حق اظهار نظر (طبق ضوابط تعیین شده و صرفاً بر طبق سرفصل‌ها) و انتخاب کارهای برتر را داد. تعامل دانشجویان با سال بالای‌ها و استاد دیگر منجر به پیشرفت آن‌ها و استفاده از تجربیات و ایده‌ها، در عین کامل شدن افکارشان و افزایش خلاقیت می‌گردد.

به منظور کاربردی بودن آموزش‌های دانشگاهی و فراغیری بهتر آن توسط دانشجویان نیاز است تا در سرفصل‌های ارائه شده، دروس فنی و طراحی به مانند مدرسه باوهاؤس با هم ترکیب شوند. بدین صورت که استاد این دروس در کنارهم به دانشجو به صورت کاربردی و در پروژه محول شده آموزش دهنده. در همین راستا هماهنگی دست و ذهن و آموزش فرم و ترکیبات مناسب و زیبا در عین حال کاربردی باید مورد توجه قرار گیرد.

دانشجویان معماری با توجه به ماهیت رشته‌شان نیاز است زمان زیادی در آتلیه باشند لذا به منظور فراغیری بهتر و بازشدن ذهن نیاز است فرصت‌هایی به مدیتیشن و حرکات تنفسی اختصاص یابد. این مهم از جمله مواردی است که در ارزیابی انجام شده توسط استاد و دانشجویان کمترین کاربرد در حال حاضر را به خود اختصاص داده است لذا توجه به آن، به نتایج مفیدی منجر می‌شود.

همچنین نیاز است فرصت یادگیری یک به یک استاد و دانشجو فراهم گردد که منجر به شناخت روحیات دانشجویان توسط استاد می‌شود. از این طریق استاد می‌تواند دانشجویان را در مسیر درست قرار دهنده. این مهم زمانی رخ خواهد داد که در

را پس از مستند ساختن به اجرا در آورد و در تاریخ ثبت نماید. استاد نیز تدریس و کار حرفه‌ای شان به یکدیگر دوخته می‌شد، بنابراین هم‌زمان بیشتری را در مدرسه بودند و هم انگیزه بیشتری برای تدریس داشتند. علت اصلی ماندگاری مکتب باوهاؤس در همین نکته است (Pourjafar & Lilian, 2012: 94).

آموزش عمومی و درک معماری، آموزش معماری و شهرسازی از مهد کودک به بعد، پرورش استعدادها، طراحی خلاقانه و روش‌های تدریس، تمرین در محل، زبان ارتباط، کیفیت کارکنان و شرایط آموزش از اهم مواردی است که والتر گروپیوس برای آموزش معماری بیان داشت. بزرگترین پیشرفت در زمینه آموزش طراحی پایه، در باوهاؤس اتفاق افتاد. فلسفه آموزش هنرمندان از جمله معماران در باوهاؤس، همچنان الهام‌بخش برنامه‌های درسی امروزی است چراکه بیانگذاران مدرسه برنامه آموزشی خلاقی را پایه گذاری نمودند. این مدرسه اصول آموزش مدرن را معرفی کرد و دانش آن تا ۱۰۰ سال پایدار مانده است. از طرفی به کار تیمی و بین رشته‌ای اهمیت داد و از این طریق به آموزش علم مواد و سازه پرداخت. نتیجه آن ساخت تعداد زیادی از خانه‌های پیش ساخته، مقرن به صرفه و کاربردی و برآورده کننده نیاز آن زمان بود همین امر به ارتباط جدیدی از دانشگاه، هنر و صنعت اشاره دارد. به طور کلی ایده‌های اصلی باوهاؤس، مشارکت بین رشته‌ای، یادگیری به وسیله انجام دادن، آموزش‌های کاربردی باعث ماندگاری آن شد. با توجه به وجود چالش‌های بسیار پیچیده امروزی، در آموزش و بخش حرفه‌ای معماری، نیاز به کسب دانش و مهارت دیده می‌شود لذا الگوبرداری از مدرسه باوهاؤس و بالاخص انجام کار تیمی و همکاری متخصصان رشته‌های مختلف دارای اهمیت است.

نتیجه‌گیری

با توجه به این که معماری رشته هنری و میان‌رشته‌ای است به عبارتی رشته‌ای جامع است لذا آموزش آن مهم شمرده می‌شود. آموزش معماری زمانی اتفاق می‌افتد که تعریفی کامل و مقبول از معماری وجود داشته باشد که بتوان آن را آموزش داد. مدرسه باوهاؤس تعریف جامعی از آموزش معماری را ارائه کرده است که می‌تواند منجر به پرورش معمار گردد. بدین صورت که تمرکز آن فقط روی آموزش نبوده و به آینده معماران و ورود به حوزه حرفه‌ای نیز توجه ویژه‌ای داشته است. به عبارتی علاوه بر مدرسه معماری، پرورش دهنده ایده و هنر دانشجویان حتی استادی به منظور ارتباط با بازار حرفه‌ای و صنعت بوده است. ارتباط بین استاد و دانشجو می‌تواند باعث رشد طرفین گردد چراکه شناخت درست حاصل می‌گردد. با توجه به مطالعات انجام شده و شاخص‌های استخراج شده به همراه نتایج حاصل از پرسشنامه‌ها ممید این مطلب است که وضعیت

بدین لحاظ که دانشجویان فرصت اکتشاف و تجربه، ساخت و ارتباط مستقیم با مصالح را پیدا می‌کنند هم‌چین می‌توان با به اشتراک گذاری آن با رشته‌های مرتبط، به مباحثه و همکاری پیرامون پروژه‌های واقعی و محصولات کاربردی پردازند. در همین راستا پیشنهاد می‌گردد تا دانشجویان رشته‌های مختلف در پروژه‌های واقعی و مسابقات به همکاری با هم پردازند که مزایای آن در طراحی‌های انجام گرفته در شهر قابل رویت خواهد بود.

محیط مناسب (از نظر طراحی داخلی و خارجی) در بالبردن خلاقیت، روحیات دانشجویان و اساتید تاثیر بهسازی دارد. لذا پیشنهاد می‌شود دانشکده‌های معماری به صورتی بازسازی و درنظر گرفته شوند که بتوان تا حد امکان از طبیعت و گیاهان استفاده نمود و بر اساس نیاز این رشته به تعامل و زمان زیاد، فضاهایی مناسب برای آرامش و مدیتیشن، همچنین تعامل و گفت‌وگو دانشجویان و اساتید تعبیه شود.

تشکر و قدردانی

موردي توسيط نويسنديگان گزارش نشده است.

تعارض منافع

نويسنديگان اعلام مي دارند که در انجام اين پژوهش هيج گونه تعارض منافعی برای ايشان وجود نداشته است.

تاييديه‌های اخلاقی

نويسنديگان متعدد می شوند که کلیه اصول اخلاقی انتشار اثر علمی را براساس اصول اخلاقی COPE رعایت کرده‌اند و در صورت احراز هر یک از موارد تخطی از اصول اخلاقی، حتی پس از انتشار مقاله، حق حذف مقاله و پیگیری مورد را به مجله می‌دهند.

منابع مالی / حمایت‌ها

موردي توسيط نويسنديگان گزارش نشده است.

مشاركت و مسئوليت نويسنديگان

نويسنديگان اعلام مي دارند به طور مستقیم در مراحل انجام پژوهش و نگارش مقاله مشارکت فعال داشته و به طور برابر مسئولیت تمام محتویات و مطالب گفته‌شده در مقاله را می‌پذیرند.

References

1. Alalhesabi, M., & Norouzian Maleki, S. (2009). Experience of Design Education in Schools of Architecture. *Technology of Education Journal (TEJ)*, 3(3), 207-220. [In Persian]
2. Altet, X. B. (2006). Sanat Tarihi. Ankara: Doṣt Yayıncılıarı
3. Amble, N. (2012). Reflection in action with care workers in emotion work. *Action Research*, 10(3), 260–275.
4. Ansari, H. (2008). Design issues and educational strategies to solve them. The third conference on architecture education. Conducted by College of Fine Arts. Tehran: University of Tehran. [In Persian]
5. Artun, A., & Aliçavuşoğlu, E. (2009). Bauhaus: Modernleşmenin Tasarımı. İstanbul: İletişim Yayınları.
6. Atalayer, F. (1994). Görsel Sanatlarda Estetik İletişim. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Yayınları.
7. Baktır, Ö. (2006). Bauhaus Felsefesi ve Endüstrisel Tasarımdaki İşlevsellik Boyutu. Antalya.
8. Bauhaus Cooperation (2019), “Classes by Oskar Schlemmer”, Bauhaus100, available at: <https://www.bauhaus100.com/thebauhaus/training/curriculum/classes-by-oskar-schlemmer/> (accessed 16 January 2022).

تعداد دانشجویان ورودی و هر کلاس تجدید نظر گردد. برقراری ارتباط و همکاری با مراکز علمی دیگر داخلی و بین المللی دارای مزایایی می‌باشد از جمله، بالابردن انگیزه دانشجویان و اساتید، تجربه آموزش‌های مختلف، برخورد با مسائل و چالش‌های مختلف و تلاش در جهت حل آن‌ها که با تقویت قوه خلاقیت مستقیما در ارتباط خواهد بود.

راهکارهای زیادی برای آماده‌سازی دانشجویان برای حرفه معماری وجود دارد که با توجه به امکانات آموزشی ایران قابل اجراست. از جمله می‌توان بر اساس هدف تعیین شده در دروس از مسابقات داخلی و خارجی استفاده نمود. با این‌کار علاوه بر ایجاد انگیزه، دانشجویان کار تیمی را تجربه خواهند کرد و به طرح‌های کاربردی، واقعی و قابل اجرا خواهند اندیشید که خود به نوعی ارتباط با دنیای خارج از دانشگاه را شامل می‌شود.

از دیگر راهکارها می‌توان به انتقال تجربه حرفه‌ای اساتید به دانشجویان اشاره نمود که در کنار آموزش دروس نظری امکان‌پذیر است از این طریق دانشجویان قادر خواهند بود با استفاده از تجربیات اساتید به حل مسائل پیچیده پردازنده و به صورت کاربردی آموزش بینند که در باعث ماندگاری در ذهن نیز می‌شود. در همین راستا می‌توان به شبیه‌سازی محیط‌های حرفه‌ای توسط دانشجویان و اساتید اشاره نمود.

برای ارتباط دانشگاه، مردم، هنر و صنعت پیشنهاد می‌گردد پروژه‌های واقعی توسيط دانشگاه و یا اساتید به دانشجویان محول گردد تا بتوانند طرح‌های واقعی و محصولات کاربردی بر اساس نیازهای جامعه ارائه نمایند. بدین صورت علاوه بر تجربه با کارفرمای حقیقی و ارتباط با تکنولوژی روز و نیازهای جامعه و بی نیاز شدن از کار حین تحصیل، دانشجویان قادر خواهند بود تجربه کار احرایی و واقعی را داشته باشند و همچنین اصول کار تیمی را فرا می‌گیرند که خود تجربه ارزشمند است.

تعییه کارگاه‌های مناسب نیز دارای اهمیت است

9. Bektaş, D. (1992). Çağdaş Grafik Tasarının Gelişimi. İstanbul: Yapı Kredi Yayıncıları.
10. Benevolo, L. (2010). Storie dell'architettura moderna. (A. M. S. Afsari, Trans.). Tehran: University Publication Center. [In Persian]
11. Bergdoll, B. and Dickerman, L., (2009). Bauhaus 1919-1933: Workshops for Modernity. New York: MoMA .
12. Bilir, S. and Koçkan, P., (2016). "Design Ideation: Interior Architecture Education at Hacettepe University", 1st International Symposium 'Education in Interior Architecture' in the year of German-Turkish Research Education and Innovation, Cambridge Scholars Publishing, pp 166-170.
13. Boucharenc, C. (2006). Research on Basic Design Education: An International Survey. International Journal of Technology and Design Education, 16, 1-30.
14. Boyraz, G. Kayabas,T.D. Derdiyok, R. (2017). Bauhaus School of Design as an Educational Model. International Journal of Social Science and Humanities Research. 4(5), 748-752.
15. Bulat, S., Bulat, M., & Aydin, B. (2014). Bauhaus Tasarım Okulu Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 105-120.
16. Burke, Cassie Walker (2011). "Bertrand Goldberg Retrospective to Open at the Art Institute". Chicago Magazine.
17. Dashtgard, S., Bazrafkan, K., & Jahanbakhsh, H. (2021). Constructing an Interdisciplinary Educational Model in Architectural Education. Karafan Quarterly Scientific Journal, 18(1), 95-112. [In Persian]
18. Dearstyne,Howard. (1986). Inside The Bauhaus. Rizzoli, 1-288.
19. Demirel, Emre, (2015). "Innovation and Sensual Sustainability From Materials to Cities, The Cities: Security and Poverty", The 2013 meeting of the World Society for EKISTICS, Ankara, pp 231-247.
20. Droste, M. (2018). Bauhaus. (Surna group, Trans.). Tehran: Soroush danesh Publication. [In Persian]
21. Ebrahemian, K., Vaziri Farahani B., Molla Salehi, V., Toofan, S., Moradinasab, H..(2020). Iranian Architectural Education Curriculum Revision Based on a Strategic Approach with an Emphasis on the Relationship between Theory and Practice. *Journal of Instructio and Evaluation*. 13(50), 83-112. [In Persian]
22. Ekren, S. (2006). Türkiye'de Bir Eğitim Modeli "Bauhaus". İstanbul.
23. Esen,ece. Elbol, Gülçin Cankız. Koca, Duygu. (2018). Basic Design Education And Bauhaus. The Turkish Online Journal of Design, Art and Communication, 1(8), 37-44.
24. Faizi, M., & Dezhpasand, S. (2022). Analysis of Learning Styles to Improve Architectural Education (Case Study: Architecture Students of Urmia University). *Journal of Iranian Architecture Studies*, 7(14), 149-169. [In Persian]
25. Farthing, S. (2014). Sanatın Tüm Öyküsü. İstanbul: Hayalperest Yayıncıları
26. Felstead, A., Fuller, A., Jewson, N., & Unwin, L. (2009). Improving Working as Learning. Routledge.
27. Gasimova, E., Mamedova, L., & Salehzadeh, G. (2021). The role of the bauhaus school in the process of formation and development of design. InterConf, (50), 638-643.
28. Gropius, W., (2014). Pehnia Architektury. Kraków: Karakter (in Polish).
29. Günther Kühne, „Ludwig, Eduard“, Neue Deutsche Biographie Volume 15 Locherer-Maltaza, Berlin: Duncker & Humblot, 1987, ISBN 9783428001965, pp. 425–26 (in German).
30. Habibi, M. & Fadavi, S.M. (2019). The study of visual characteristics of the most significant graphic design works of the bauhaus school. honar-ha-ye-tajassomi (honar-ha-ye-ziba), 24 (3), 97-106. [In Persian]
31. Hejazi, S., & Shafeai, M. (2021). Assessing the relationship between education and professional work in architecture. Technology of Education Journal (TEJ), 15(2), 365-378. [In Persian]
32. Hojjat, M. (2003). Architectural education and waning values. Honar-ha-ye Ziba,14(14), 63-70.
33. Hokstad, L. M., Rødne, G., Braaten, B. O., Wellinger, S., & Shetelig, F. (2016). Transformative learning in architectural education. In Threshold Concepts in Practice, 321-333.
34. Huges, Q. (1982). Before the Bauhaus: The Experiment at the Liverpool School of Architecture and Applied Arts. Architectural History 25, s.102-113.
35. Kaplan, S. (2003). Gestalt Görsel Algı Teorilerinin Bauhaus Ekolü İçinde Seramik Temel Teknikleriyle Uygulanması. Yüksek Lisans Tezi. Eskişehir Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eskişehir.
36. Kara, İ. M. (2009). Türkiye ve Uluslararası Bauhaus Sanat ve Tasarım Fakültelerinde Grafik Eğitimi Program İçerikleri Ve İşleyişler. İstanbul.
37. Kazemzade Raef, M.A. Mirdrikoundi, p. (2020). Comparative comparison of architecture education methods in the world's leading architecture schools, a case example: Bouzar School in Paris and Bauhaus School in Germany. 5rd international conference on applied research in science and engineering. Netherlands: University of Amsterdam [In Persian]
38. Lawson, B. (2016). How Designers Think. (H. Nadimi, Trans.). Tehran: Shahid Beheshti University. [In Persian]
39. Lerner, Fern. (2005). Foundations for Design Education: Continuing the Bauhaus Vorkurs Vision, Studies in Art Education, 46:3, 211-226.
40. Lilian, M.R., Abedi, M., Baghai, P., Bahrami, M.. (2017). Architectural design theories and methods. Tehran: Azad peyma Publication. [In Persian]
41. MacCarthy, F. (2019), Gropius: The Man Who Built the Bauhaus, The Belknap Press of Harvard

- University Press, Cambridge.
42. Mahmoodi, S. A. S., & Zakeri, S. M. H. (2011). Influence of Design Precedents on Creativity. *Journal of Fine Arts: Architecture & Urban Planning*, 3(47), 39-50. [In Persian]
43. Mehdizadeh Saradj, F., & Farsi Mohammadi Pour, A. (2012). Adjusting the curriculum for teaching the basics of architectural design on the basis of future requirements of students in architectural design studios. *Journal of Fine Arts: Architecture & Urban Planning*, 17(4), 1-12. [In Persian]
44. Mehrdouš, E., Aminpoor, A., & Nadimi, H. (2019). The Model of Criticism Application for the Use of Precedents in Architecture Design and Training. *Hoviatshahr*, 13(1), 33-44. [In Persian]
45. Mirjany, H., & Nadimi, H. (2022). Active Experience Model in Architectural Education A Method to Gain Practical Knowledge through Design-Oriented Experience of Architectural Examples. *Journal of Iranian Architecture Studies*, 7(14), 5-20. [In Persian]
46. Mohammadzadeh Chineh, E., & Soltanzadeh, H. (2017). A comparative study of mathematics role in architectural education at domestic and foreign Universities. *Technology of Education Journal (TEJ)*, 12(4), 289-301. [In Persian]
47. Mokhtari, L. (2015). Investigating the formation of Bauhaus and the influence of its professors in the emergence of modern architecture, International Conference on Human, Architecture, Civil Engineering and the City, Tabriz. [In Persian]
48. Motiei B., Mehdizadeh Saradj, F., Mirzaalipour, A. R.. (2021). Approach to dynamic design and creation of conceptual designs (Study in the lesson of second preliminary Architectural design). *Journal of Architectural Thought*. 5(9). 215-231. [In Persian]
49. Motovali Alamuti, Z. Akbarian, M.. (2016). Evaluation the principles of Appropriate educational in Drawing lesson at Architecture schools. The third international research conference in science and technology. [In Persian]
50. Nadimi, H. (1996). Architecture education, past and present. *Quarterly Journal of Research and Planning in Higher Education*, 4(13-14), 13-46. [In Persian]
51. Naghdbishi, R., & Najafpour, H., Naghdbishi, E.. (2019). Evaluating the quality of architectural training from the perspective of the instructors (Case Study: Faculty of Art and Architecture, Islamic Azad University, Roudehen Branch). *Hoviatshahr*, 12(4), 47-60. [In Persian]
52. Ozan, M. (2009). *Bauhaus Okulu Ve Erken Cumhuriyet Dönemi Mimarisi - İç Mimarisi Etkileri*. İstanbul.
53. Paiul, V. (2020, aprilie). Formation and development of Bauhaus. Conferință tehnico-științifică a studenților, masteranzilor și doctoranzilor, (PP 39-41). Chișinău, Republica Moldova.
54. Pasin, Burkay. (2017). Rethinking the Design Studio-Centered Architectural Education. A Case Study at Schools of Architecture in Turkey. *The Design Journal*. 20. 1270-1284.
55. Poerschke, U. (2016). *Architectural Theory of Modernism: Relating Functions and Forms*, Routledge, New York.
56. Pourjafar, A. Lilian, M. R. (2012). Bauhaus school and its lasting legacy in contemporary Western art and architecture. *Mahehonar*, (182), 95-86. [In Persian]
57. Rouhizadeh, A., Hafezi, M. R., Farrokhzad, M., & Panahi, S. (2019). Inspiration from Nature in the Training of Structural Design in Architecture. *The Monthly Scientific Journal of Bagh-e Nazar*, 15(68), 59-72. [In Persian]
58. Sadram, V., & Nadimi, H. (2015). The Role of Exemplar Sketches in Design Education. *Sofreh*, 25(1), 5-18. [In Persian]
59. Salama, A. M. (1995). *New Trends in Architectural Education: Designing the Design Studio*, USA: Tailored Text and Unlimited Potential Publishing.
60. Schneider-Skalska, G. (2019). Education of architects: Walter Gropius' ideas a century later. *Global Journal of Engineering Education*. 21(3), 189-195.
61. Sedaghati, A., & Hojjat, E. (2022). The Instructional Content of the Architecture Education in Iran and the Success Rate of the Bachelorsâ Degree Course in the Transfer of this Content. *Journal of Iranian Architecture Studies*, 8(15), 91-112. [In Persian]
62. Seyedian, S. A., Khoram, A.. (2013). Studying the history of academic architecture education in Iran and Bauhaus. National Conference on Architecture, Culture and Urban Management. Karaj. 1-16. [In Persian]
63. Shariatrad, F., & Mahdavipour, H.. (2009). Evaluation of design 4 studio's role in professional abilities of yazd university graduates in architecture. *Honar-ha-ye-ziba*, -(36), 49-57. [In Persian]
64. Siebenbrodt, M. Schöbe, L. (2018). *Bauhaus. 1919-1933*. Parkstone Press International, New York. 1-256.
65. Thoring, K. & Mueller, R. & Giegler, S. & Badke-Schaub, P. (2020). From Bauhaus to Design Thinking and Beyond: A Comparison of Two Design Educational Schools. *Proceedings of the Design Society: DESIGN Conference*. 1. 1815-1824.
66. Vogel, C. M. (2009). Notes on the Evolution of Design Thinking: A Work in Progress. *Design as integral to Business success*, 20(2), 16-27.
67. Whilford, F. (2020). *Bauhaus*. (M. Mohamadian, Trans.). Tehran: Moj Publication. [In Persian]
68. White-Hancock, L. (2018). Spaces-times of innovation: Collaborative, cross-disciplinary work and learning. In J. McLeod, N. Sobe, and T. Seddon (Eds), *World Yearbook of Education 2018: Uneven Space- Times of Education: Historical Sociologies of Concepts, Methods and Practices* (Ch. 7, pp. 104–126).
69. White-Hancock, L. (2022). Insights from bau-

دانشگاه فرهنگی و هنری اسلامی
علوم مهندسی و فنی

- haus innovation for education and workplaces in a post-pandemic world. International Journal of Technology and Design Education. 10.1007/s10798-022-09729-2.
70. Wilhelm, K. and Gropius, W. (1983), Walter Gropius, Industriearchitekt, F. Vieweg, Braunschweig.
 71. Wingler H.M. (1981). The Bauhaus, Cambridge, MA:MIT Press.
 72. Yüksel,B. (1985). Bauhaus ve Endüstriyel Gelişmenin Sanat Eğitimine Etkileri. Boyut Plastik Sanatlar Dergisi. 26.
 73. Yurtsever,B. (2012).Re-thinking Bauhaus on the Context of Architectural Education,Procedia - Social and Behavioral Sciences,Volume 51, 135-139.
 74. Zandimoheb A., Dejdar O., Talischi G.. (2020). Codification conceptual framework of education for students in architecture Primary design studios: A qualitative content analysis. Haft Hesar J Environ Stud, 9 (33), 5-22. [In Persian]
 75. Źychowska, M.J. (2019). Bauhaus - didactic experiments and their legacy. Global Journal of Engineering Education. 21(2), 134-138.

دو فصلنامه علمی
مهماری و شهرسازی ایران